

376 146
x 5784
ร 2

เหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษา
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ปริญญานิพนธ์

ของ

นิตยา วัฒนารักษ์

17 ส.ค. 2530

๒๓๑๑๒๗

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กุมภาพันธ์ 2530

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เหตุผลใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษา
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

บทคัดย่อ
ของ
นิตยา วัฒนารณ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
ไว้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กุมภาพันธ์ 2530

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเหตุผลใจของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ด้านลักษณะของสถาบัน เหตุผลส่วนตัว การสนับสนุนของผู้อื่น และความมุ่งมั่นในการเข้าศึกษา ต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบเหตุผลใจของ นักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ตามตัวแปร เพศ คณะ สาขาการทำงาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวนครั้งที่สอบเข้า และรายได้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2528 จำนวน 383 คน ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบหาค่าสำคัญของความแตกต่างทางสถิติ โดยใช้ $t - test$ และ $F - test$ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษามีเหตุผลใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ในระดับปานกลาง โดยมีเหตุผลส่วนตัวเป็นเหตุผลใจสูงสุด รองลงมาได้แก่ เหตุผลใจด้านลักษณะของสถาบัน ความมุ่งมั่น และการสนับสนุนของผู้อื่น ตามลำดับ
2. นักศึกษาต่างเพศ คณะ หรือที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและรายได้ต่างกัน มีเหตุผลใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่มีสภาพการทำงานต่างกันมีเหตุผลใจด้านเหตุผลส่วนตัว ในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์แตกต่างกัน ส่วนเหตุผลใจในด้านอื่น ๆ และเหตุผลใจโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน
4. นักศึกษาที่สอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์จำนวนครั้งต่างกัน มีเหตุผลใจเกี่ยวกับ ลักษณะของสถาบัน เหตุผลส่วนตัว และเหตุผลใจโดยส่วนรวมแตกต่างกัน แต่มีเหตุผลใจเกี่ยวกับด้านการสนับสนุนของผู้อื่น และความมุ่งมั่นไม่แตกต่างกัน

MOTIVE FACTORS OF GRADUATE STUDENTS ENTERING THE NATIONAL INSTITUTE
OF DEVELOPMENT ADMINISTRATION

AN ABSTRACT

BY

NITAYA WATANAPORN

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

February 1987

The purpose of this research was to study the levels of motive factors of the students enrolled at the National Institute of Development Administration (NIDA) as graduate students. The factors included such matters as the institutional image, personal interests, support from others, and personal expectations. The study classified the sample of NIDA students by sex, schools, occupational status, academic achievement, numbers of times they attempted to take the NIDA entrance examination, and income. The 383 sample of the study, were first - year students in 1995 academic year. The data was collected by using a questionnaire, and analyzed statistically by the t - test and F - test to detect the significant differences.

The findings were concluded as the followings

1. The level of their motive factors was moderate, with student personal interests coming first, followed by the institutional image, personal expectations, and support from others respectively.
2. The differences of students in sex, school, academic achievement, and income did not contribute to the difference in the level of motive factors.
3. The students with different occupational status had differences in levels of personal interests to enrol at NIDA, but other motive factors found no significant.
4. The students with different numbers of attempts to enter at NIDA had significant differences in their motive factors concerning the institutional image and personal interests, but had no differences in support from others and in personal expectations.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

..... ประธาน
..... กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
..... กรรมการ
..... กรรมการ

ประกาศศุภกฤต

ปริญญานิพนธ์สำเร็จลงด้วยความอนุเคราะห์ของ อาจารย์ ดร.สุพร คังสมวรพงษ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล หวังพานิช ผู้เป็นประธานและกรรมการการควบคุมปริญญานิพนธ์ รวมทั้งอาจารย์ ดร.สมสุข อีระพิจิตร ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบปริญญานิพนธ์และคณาจารย์ในแผนกวิชาการอุดมศึกษาทุกท่านโดยเฉพาะผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร สีนสิริ ที่ได้กรุณาให้ความรู้เกี่ยวกับการอุดมศึกษา อันเป็นพื้นฐานในการทำปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สากร จรรย์วิทยานนท์ อาจารย์ประจำสำนักวิจัยสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องของปริญญานิพนธ์มาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.สุธรรม รัตนโชติ หน่วยกิจกรรมนักศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ที่กรุณาให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์และให้ความช่วยเหลือผู้วิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ คุณวนิดา ไมตรีจิตต์ แห่งโครงการศูนย์คอมพิวเตอร์ คณะสถิติประยุกต์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ที่กรุณาให้คำแนะนำช่วยเหลือการใช้เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ และขอขอบคุณนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม รวมทั้งทุก ๆ ท่านที่มีส่วนช่วยเหลือให้ปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จลงด้วยดี

นิตยา วัฒนาภรณ์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
	ความสำคัญของการวิจัย	4
	ขอบเขตของการวิจัย	4
	คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ	4
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
	ความหมายของเหตุจูงใจ	7
	ทฤษฎีที่เกี่ยวกับเหตุจูงใจ	8
	ลักษณะของเหตุจูงใจ	9
	แนวความคิดเกี่ยวกับเหตุจูงใจในการศึกษา	11
	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	14
	จุดมุ่งหมายของสถาบัน	15
	หน้าที่ของสถาบัน	15
	การแบ่งส่วนราชการ	15
	การเข้าศึกษาระดับปริญญาโทในสถาบัน	20
	หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาโทของสถาบัน	21
	งานวิจัยในประเทศ	30
	งานวิจัยในต่างประเทศ	34

3	วิธีดำเนินการวิจัย	36
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	36
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	37
	วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล	40
	การวิเคราะห์ข้อมูล	42
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	43
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	47
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	47
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	47
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	49
5	สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	87
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	87
	วิธีดำเนินการวิจัย	87
	การวิเคราะห์ข้อมูล	88
	สรุปผลการวิจัย	88
	อภิปรายผล	90
	ข้อเสนอแนะ	94
	ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป	95
	บรรณานุกรม	97
	ภาคผนวก	103
	ภาคผนวก ก	104
	ภาคผนวก ข	107
	ภาคผนวก ก	114

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคณะ	37
2	จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปและได้รับคืนที่สมบูรณ์ จำแนกตามคณะ	40
3	จำนวนแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ จำแนกตามหัวแปรที่ศึกษา	41
4	ระดับของเหตุฉุกเฉินด้านลักษณะของสถาบันในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	49
5	ระดับของเหตุฉุกเฉินด้านเหตุผลส่วนตัวในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	51
6	ระดับของเหตุฉุกเฉินด้านการสนับสนุนของผู้อื่นในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	52
7	ระดับของเหตุฉุกเฉินด้านความมุ่งมั่นในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	53
8	ระดับของเหตุฉุกเฉินแต่ละด้านในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	55
9	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุฉุกเฉินในการเข้าศึกษาต่อระดับ ปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ของนักศึกษาชายและหญิง	56
10	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุฉุกเฉินด้านลักษณะของสถาบัน ในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ของนักศึกษาในแต่ละคณะ	57
11	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุฉุกเฉินด้านเหตุผลส่วนตัว ในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ของนักศึกษาในแต่ละคณะ	58

12	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ของนักศึกษาในแต่ละคณะ	59
13	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจด้านความมุ่งมั่น ในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ของนักศึกษาในแต่ละคณะ	60
14	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจโดยส่วนรวมในการเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ของนักศึกษาในแต่ละคณะ..	61
15	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ของนักศึกษาที่มีงานทำ และไม่มีงานทำ	62
16	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจด้านลักษณะของสถาบัน ในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน	63
17	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัว ในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน	64
18	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน	65
19	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจด้านความมุ่งมั่น ในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน	66

20	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจโดยส่วนรวมในการเข้า ศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ของนักศึกษา ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน	67
21	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจด้านลักษณะของสถาบัน ในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ของนักศึกษาที่สอบเข้าศึกษาต่อในสถาบัน จำนวนครั้งต่างกัน	68
22	ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่สอบเข้าศึกษาต่อ ในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ จำนวนครั้งต่างกัน ด้านลักษณะ ของสถาบัน	69
23	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัว ในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ของนักศึกษาที่สอบเข้าศึกษาต่อในสถาบัน จำนวนครั้งต่างกัน	70
24	ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่สอบเข้าศึกษาต่อ ในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ จำนวนครั้งต่างกัน ด้านเหตุผล ส่วนตัว	71
25	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ของนักศึกษาที่สอบเข้าศึกษาต่อในสถาบัน จำนวนครั้งต่างกัน	72
26	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจด้านความมุ่งมั่น ในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ของนักศึกษาที่สอบเข้าศึกษาต่อในสถาบัน จำนวนครั้งต่างกัน	73
27	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจโดยส่วนรวม ในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ของนักศึกษาที่สอบเข้าศึกษาต่อในสถาบัน จำนวนครั้งต่างกัน	74

28	ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่สอบเข้าศึกษาต่อ ในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ จำนวนครั้งต่างกัน โดยส่วนรวม ...	75
29	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุฉุกเฉินด้านลักษณะของสถาบัน ในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ของนักศึกษาที่มีรายได้ต่างกัน	76
30	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุฉุกเฉินด้านเหตุผลส่วนตัว ในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ของนักศึกษาที่มีรายได้ต่างกัน	77
31	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุฉุกเฉินด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ของนักศึกษาที่มีรายได้ต่างกัน	78
32	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุฉุกเฉินด้านความมั่งหวัง ในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ของนักศึกษาที่มีรายได้ต่างกัน	79
33	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุฉุกเฉินโดยส่วนรวม ในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ของนักศึกษาที่มีรายได้ต่างกัน	80
34	ความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ที่เป็นเหตุฉุกเฉินในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ด้านลักษณะของ สถาบัน เรียงตามลำดับจำนวนความถี่	81
35	ความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ที่เป็นเหตุฉุกเฉินในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ด้านเหตุผลส่วนตัว เรียงตามลำดับจำนวนความถี่	83

- 36 ความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
ที่เป็นเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ด้านการสนับสนุน
ของผู้อื่น เรียงตามลำดับจำนวนความถี่ 84
- 37 ความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
ที่เป็นเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ด้านความมุ่งมั่น
เรียงตามลำดับจำนวนความถี่ 85

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	การแบ่งส่วนราชการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	16
---	--	----

ภูมิหลัง

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์จัดตั้งขึ้นในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระยะที่ 2 เพื่อให้เป็นสถานอุดมศึกษาที่เปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษาโดยเน้นทางด้านการบริหาร และการพัฒนา (วิจิตร ศรีส้าน 2518 : 2) ทั้งนี้เพื่อสร้างนักบริหารที่มีความรู้ ความสามารถทั้งในการบริหารราชการ บริหารธุรกิจ พัฒนาการเศรษฐกิจ สติธิประยุกต์ และมุ่งให้การอบรมศึกษาแก่ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ตลอดจนให้บริการด้านวิชาการ การวิจัย การฝึกอบรม และบรรณสารการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ (กรมวิเทศสหการ 2509 : 1) ระยะแรกสถาบันได้เปิดสอน 4 คณะ คือ คณะรัฐประศาสนศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะพัฒนาการ- เศรษฐกิจ และคณะสติธิประยุกต์ ต่อมาในปี พ.ศ. 2526 ได้เปิดสอนสาขาพัฒนาสังคมเพิ่มขึ้นอีก หนึ่งสาขา โดยเป็นเพียงสาขาที่เปิดสอนระดับปริญญาโททางด้านพัฒนาสังคม ขึ้นอยู่กับสำนักวิจัย เท่านั้น ไม่ได้มีฐานะเป็นคณะเหมือน 4 คณะที่เปิดสอนในระยะแรก รวมทั้งได้เปิดสอนในระดับ ปริญญาเอกขึ้นอีก 2 สาขา ได้แก่ สาขาประชากรและการพัฒนาขึ้นอยู่กับคณะสติธิประยุกต์ กับสาขาการบริหารและการพัฒนาขึ้นอยู่กับคณะรัฐประศาสนศาสตร์

ระเบียบการรับนักศึกษาในระดับปริญญาโทจึงเป็นนักศึกษาส่วนใหญ่ของสถาบันนั้น กำหนดรับบุคคลที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือประกาศนียบัตรเทียบเท่าปริญญตรีสาขาใด สาขาหนึ่ง โดยผู้ที่เข้าศึกษาต้องผ่านการสอบคัดเลือกวิชาคณิตศาสตร์ทั่วไป ภาษาอังกฤษ และวิชาเฉพาะ การสอบทั้ง 3 วิชาผู้ที่เข้าศึกษาสามารถสอบเก็บสะสมไว้ได้เป็นรายวิชา ซึ่งมีการกำหนดไม่เกิน 1 ปี ถ้าวิชาใดที่สอบได้แล้วแต่พ้นกำหนดเวลาก็จะต้องสอบวิชานั้นให้ได้ ใหม่จนกว่าจะสอบได้ครบทั้ง 3 วิชา จึงจะมีสิทธิขอเข้าสอบสัมภาษณ์เป็นนักศึกษาของสถาบันได้ แม้ว่าสถาบันจะรับนักศึกษาได้จำนวนจำกัด แต่จากสถิติที่ผ่านมามีผู้สมัครเข้าศึกษาต่อระดับ ปริญญาโทของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์แต่ละครั้งเป็นจำนวนมาก กล่าวคือ ในปี การศึกษา 2526 มีผู้สมัครเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท 8,868 คน แต่สถาบันสามารถ

รับเข้าศึกษาได้เพียง 456 คน คิดเป็นร้อยละ 5.14 ของผู้สมัครสอบเท่านั้น หรือเมื่อดูจำนวนผู้สมัครสอบและจำนวนนักศึกษาที่สถาบันสามารถรับเข้ามาในช่วงระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา คือตั้งแต่ปีการศึกษา 2522 - 2526 สถาบันมีผู้สมัครเข้าทดสอบรวมทั้งสิ้น 45,784 คน แต่สถาบันสามารถรับเข้าศึกษาได้เพียง 2,352 คน คิดเป็นร้อยละ 5.13 ของผู้สมัครสอบ (สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 2528 : 11 - 13) การสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์จึงมีการแข่งขันกันในระดับที่สูงมาก และจากการศึกษาลักษณะเฉพาะของนักศึกษาที่เข้าใหม่ในปีการศึกษา 2527 พบว่านักศึกษาของสถาบันมีพื้นฐานการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาที่แตกต่างกัน กล่าวคือ นักศึกษาจบการศึกษาทางรัฐศาสตร์ร้อยละ 12.3 เศรษฐศาสตร์ร้อยละ 20.6 นิติศาสตร์ร้อยละ 1.2 บัญชีร้อยละ 10.3 วิทยาศาสตร์ร้อยละ 36.6 ศึกษาการศึกษาร้อยละ 5.8 สังคมศาสตร์ร้อยละ 4.5 วิศวกรรมศาสตร์ร้อยละ 7.8 และสังคมวิทยาร้อยละ 0.9 นอกจากนี้ยังพบว่าสถาบันมีนักศึกษาที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนเกือบทุกแห่ง รวมทั้งมีนักศึกษาที่จบการศึกษาจากต่างประเทศด้วย (จิรภรณ์ กาญจนไพบุลย์กุล 2528 : 10 - 11)

การที่ผู้เข้าศึกษาต่อในสถาบันมีข้อแตกต่างกันมากและต้องแข่งขันกันในระดับที่สูงเพื่อเข้าศึกษาในสถาบันดังกล่าวจึงน่าจะมีเหตุปัจจัยร่วมกันในการเข้าศึกษา จากการศึกษาของทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา พบว่าเหตุปัจจัยในการศึกษาของบุคคลในแต่ละระดับจะแตกต่างกันออกไปตามวัย ฐานะ และโอกาส รวมทั้งขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ อีกหลายด้าน (ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา 2526 : 32 - 35) เช่น เหตุปัจจัยในการเข้าศึกษาของคนในสังคมไทยส่วนใหญ่คือ ค่านิยมในปริญญา เพราะสังคมไทยเป็นสังคมที่นิยมคนมีปริญญา (เฉลียว บุรีภักดิ์ 2527 : 29) คนจำนวนมากจึงต้องการเข้ามหาวิทยาลัยเพื่อการยอมรับของสังคม ซึ่งความต้องการทางสังคมนี้มีอิทธิพลต่อการอุดมศึกษาและอนาคตของการอุดมศึกษาอย่างมาก และนับวันความต้องการทางสังคมก็ไม่เคยลดลง (ไพฑูรย์ สีนลาร์จน์ 2525 : 3) การที่มีผู้จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีเพิ่มมากขึ้นจนทำให้บัณฑิตเป็นจำนวนมากต้องประสบปัญหาการว่างงานก็เป็นเหตุปัจจัยอย่างหนึ่งที่ทำให้มีผู้ต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไป โดยคาดหวังว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับสูงแล้วคงจะมีงานทำและมีตำแหน่งในสายงานที่ดีขึ้น

(ภาณุรัตน์ รัตยาภาส 2526 : 22) ส่วนเหตุผลใจในการเข้าศึกษาในสถาบันนั้น
 สุรพร เลี่ยนสลาย (สุรพร เลี่ยนสลาย 2524 : 99 - 100) นักศึกษา
 คณะรัฐประศาสนศาสตร์ของสถาบันได้กล่าวไว้ว่า "นิค้ำเป็นสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียง
 เป็นที่ยอมรับของบุคคลโดยทั่วไป" หรือ "นิค้ำเป็นที่ใฝ่ฝันของนักศึกษาคณะที่จบปริญญาตรี "จะอยาก
 เรียนต่อปริญญาโทในประเทศ เนื่องจากไม่ต้องการใช้ทุนทรัพย์มาก และเป็นที่ยอมรับไม่แตกต่างกับ
 การไปเรียนต่อต่างประเทศ" ซึ่งเหตุผลใจต่าง ๆ ของการศึกษาคณะในสถาบันยังไม่เคยมี
 การศึกษาให้แน่ชัดมาก่อน นอกจากนี้การที่สถาบันมีลักษณะแตกต่างจากสถาบันอุดมศึกษาของ
 รัฐแห่งอื่น ๆ ทั้งในแง่ของการเป็นสถาบันที่เปิดสอนเฉพาะระดับบัณฑิตศึกษา และในแง่ของ
 วิธีการสอบคัดเลือกที่สามารถสอบเก็บสะสมไว้ได้เป็นรายวิชาที่น่าจะเป็นเหตุผลใจในการ
 เข้าศึกษาคณะในสถาบันเป็นจำนวนมากได้ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความต้องการศึกษา
เหตุผลใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
 เพราะผู้ที่เข้าศึกษาคณะในระดับปริญญาโทควรเป็นผู้ที่มีความรู้และมองการณ์ต่าง ๆ ได้กว้าง
 มีลักษณะของนักวิเคราะห์วิจัย สามารถเข้าใจอะไรได้ลึกซึ้งและรวดเร็ว กลุ่มบุคคลเหล่านี้
 อาจจะมีมุมมองมาตปรารถนาที่แตกต่างไปจากกลุ่มบุคคลอื่น (วิสาสินี ถักดีสุจริต 2523 :
 144 - 145) เหตุผลใจในการเข้าศึกษาคณะของบุคคลในระดับนี้จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจเป็น
 อย่างยิ่ง ซึ่งผลการวิจัยนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาการศึกษาของสถาบันให้สอดคล้องกับ
 สภาพที่แท้จริงของนักศึกษาต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ

1. ศึกษาเหตุผลใจในการเข้าศึกษาคณะระดับปริญญาโทของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์เกี่ยวกับด้านลักษณะของสถาบัน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น และด้านความมุ่งหวัง
2. เปรียบเทียบเหตุผลใจในการเข้าศึกษาคณะระดับปริญญาโทของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์โดยจำแนกตามเพศ คณะ สภาพการทำงาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวนครั้งที่สอบเข้า และรายได้

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นการประมวลรายละเอียดบางส่วนเกี่ยวกับนักศึกษาที่เข้าศึกษาในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ซึ่งทำให้ทราบถึงสภาพโดยทั่วไปของนักศึกษาเพื่อเป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหารและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนักศึกษา ในการวางแผนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของนักศึกษา นอกจากนั้นการวิจัยครั้งนี้ยังทำให้เห็นลักษณะหรือเหตุจูงใจในการสมัครเข้าศึกษาต่อในคณะต่าง ๆ ของสถาบันด้วย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาปริญญาโทชั้นปีที่ 1 ของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 4 คณะ คือ คณะรัฐประศาสนศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ และคณะสถิติประยุกต์ ซึ่งศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2528 จำนวน 450 คน โดยไม่รวมถึงนักศึกษาสาขาพัฒนาสังคมซึ่งเป็นสาขาที่เปิดทำการสอนขึ้นใหม่ ยังไม่มีฐานะเป็นคณะและมีนักศึกษาจำนวนน้อย

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพต่าง ๆ ของนักศึกษาซึ่งประกอบด้วย เพศ คณะ สภาพการทำงาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวนครั้งที่สอบเข้า และรายได้

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ เหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้พิจารณาเหตุจูงใจ 4 ด้านคือ ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น และด้านความมุ่งมั่น

คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้ความหมายของคำหรือข้อความที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดความหมายของคำหรือข้อความที่ใช้ ดังต่อไปนี้

1. เหตุจูงใจ หมายถึง ปัจจัย วิธีการ กระบวนการ หรือสิ่งเร้าที่ชักนำให้ บุคคลตัดสินใจแสดงพฤติกรรมหรือกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อตอบสนองความต้องการ ของตน

2. เหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ หมายถึง ปัจจัย วิธีการ กระบวนการ หรือ สิ่งเร้าที่ชักนำให้นักศึกษาคัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ในการวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งเหตุจูงใจออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่

2.1 ด้านลักษณะของสถาบัน หมายถึง วิธีการ หรือข้อปฏิบัติของสถาบัน บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่ใช้ในการสอบคัดเลือก หรือใช้ในการเรียนการสอน และรวมถึง เกียรติยศชื่อเสียงในด้านต่าง ๆ ของสถาบันที่ทำให้ให้นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในสถาบัน

2.2 ด้านเหตุผลส่วนตัว หมายถึง ความต้องการ ความสนใจ ความพึงพอใจ หรือความจำเป็นต่าง ๆ ของนักศึกษาที่ทำให้เข้าศึกษาต่อในสถาบัน

2.3 ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น หมายถึง การส่งเสริม ชักจูง ชี้นำของ บุคคลต่าง ๆ ที่ทำให้นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในสถาบัน

2.4 ด้านความมุ่งหวัง หมายถึง สิ่งที่ต้องการ หรือผลประโยชน์ซึ่งคาดว่าจะ ได้รับจากการเข้าศึกษาในสถาบันซึ่งเป็นเหตุให้นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในสถาบัน

3. สถาบัน หมายถึง หน่วยราชการที่มีฐานะเทียบเท่ากรม สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

4. คณะ หมายถึง หน่วยราชการที่สังกัดในสถาบันและมีหน้าที่จัดการเรียนการสอน ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ คณะรัฐประศาสนศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ และคณะสถิติประยุกต์

5. สภาพการทำงาน หมายถึง การมีงานทำและไม่มีงานทำของนักศึกษาของสถาบัน

6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีของ นักศึกษา ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.25 คะแนนเฉลี่ยสะสม ตั้งแต่ 2.25 - 2.99 และคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป

7. จำนวนครั้งที่สอบเข้า หมายถึง จำนวนครั้งที่นักศึกษาทำการสอบคัดเลือกก่อน ที่จะให้เข้าศึกษาในสถาบัน ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น สอบจำนวน 1 ครั้ง สอบจำนวน 2 ครั้ง และสอบจำนวน 3 ครั้งหรือมากกว่า

8. รายได้ หมายถึง รายรับประจำรวมเฉลี่ยต่อเดือนโดยประมาณของนักศึกษาที่ได้รับจากทุก ๆ ทาง ทั้งที่ได้รับจากการทำงาน หรือที่ได้รับจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้อื่น ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น รายได้ต่ำกว่า 2,000 บาท รายได้ตั้งแต่ 2,000 - 4,999 บาท และ รายได้ตั้งแต่ 5,000 บาท ขึ้นไป

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเหตุฉุกเฉินในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ในลักษณะต่าง ๆ โดยเสนอสาระตามลำดับดังนี้ ความหมายของเหตุฉุกเฉิน ทฤษฎีที่เกี่ยวกับเหตุฉุกเฉิน ลักษณะของเหตุฉุกเฉิน แนวความคิดเกี่ยวกับเหตุฉุกเฉินในการศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ งานวิจัยในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของเหตุฉุกเฉิน

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาทั้งของไทยและต่างประเทศได้ให้ความหมายของเหตุฉุกเฉินไว้หลายทัศนะด้วยกัน เช่น กวงเคื่อน หันธุมนาวิน (กวงเคื่อน หันธุมนาวิน 2518 : 18) ได้กล่าวว่า เหตุฉุกเฉิน หมายถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลเป็นแรงผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรม หรือ สมพจน์ เกษมสัน (สมพจน์ เกษมสัน 2516 : 414) กล่าวว่า เหตุฉุกเฉิน หมายถึง วิธีการที่จะชักนำผู้อื่นให้ตัดสินใจประพฤติดุจปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ หรือ ขาดยับยั้ง อันทรประวัติ (ชายชัย อันทรประวัติ 2520 : 20) กล่าวว่า เหตุฉุกเฉิน หมายถึง การที่บุคคลหนึ่งพยายามกระทำการเพื่อให้อีกบุคคลหนึ่งหรือหลาย ๆ คนมีความเห็นคล้อยตามกับตน ส่วนนักจิตวิทยาชาวต่างประเทศคือ กิลฟอร์ด และ เกรย์ (Gullford and Gray. 1970 : 12) ได้กล่าวว่า เหตุฉุกเฉิน หมายถึง สิ่งเร้าที่นำช่องทางและเสริมสร้างการปรารถนาในการประกอบกิจกรรมของมนุษย์ และ กูด (Good. 1973 : 375) ได้กล่าวว่า เหตุฉุกเฉิน หมายถึง กระบวนการเร้าและสนับสนุนให้บุคคลกระทำกิจกรรมอย่างมีระบบ

กล่าวโดยสรุป เหตุฉุกเฉิน หมายถึง ปัจจัย วิธีการ กระบวนการ หรือสิ่งเร้าที่เป็นเหตุชักนำให้บุคคลตัดสินใจแสดงพฤติกรรม หรือกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อตอบสนองความต้องการของตน

ทฤษฎีเกี่ยวกับเหตุจูงใจ

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเหตุจูงใจที่มีชื่อเสียงได้แก่ ทฤษฎีของมาสโลว์ ซึ่งนิยมเรียกว่า ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ เป็นทฤษฎีที่กล่าวว่า มนุษย์ทุกคนมีความต้องการอยู่ตลอดเวลา และความต้องการของมนุษย์ไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อบุคคลได้รับการตอบสนองหรือมีความพึงพอใจในสิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้ว บุคคลนั้นย่อมจะแสวงหาความต้องการในสิ่งอื่นต่อไปอีก ความต้องการของมนุษย์จะเป็นไปในลักษณะจากต่ำไปหาที่สูงที่เรียกว่า ลำดับชั้นของความต้องการ (hierarchy of needs) คือ เมื่อความต้องการชั้นต่ำได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการในชั้นสูงก็จะตามมา ลำดับชั้นความต้องการของมาสโลว์แบ่งออกเป็น 5 ชั้น คือ (Maslow. 1954 : 80 - 92)

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (physiological needs) เป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์เพื่อความอยู่รอดของชีวิต เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ ที่อยู่อาศัย เป็นต้น
2. ความต้องการด้านความปลอดภัยและความมั่นคง (safety and security needs) เป็นความต้องการเพื่อให้ตนเองมีความปลอดภัย และมีความมั่นคงทางฐานะ เศรษฐกิจ และงานอาชีพ
3. ความต้องการทางด้านสังคมและการเป็นเจ้าของ (Social and belonging needs) เป็นความต้องการที่จะได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น และมีความรู้สึกว่าคุณเป็นหนึ่งของกลุ่มทางสังคมมีความต้องการเพื่อน เช่น การเข้าไปเป็นสมาชิกขององค์กร หรือสมาคมต่าง ๆ
4. ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องในสังคม (esteem of status needs) เป็นความต้องการมีเกียรติยศ มีฐานะดีในสังคมได้รับการยกย่องนับถือจากบุคคลทั่วไป
5. ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จดังที่คาดหวังไว้ (self - actualization or self realization needs) ความต้องการนี้นับเป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ เป็นความต้องการให้บรรลุผลสำเร็จในสิ่งที่ใฝ่ฝันไว้

นอกจากนี้ยังมีทฤษฎีอีกทฤษฎีหนึ่งซึ่งขยายความทฤษฎีของมาสโลว์ ทฤษฎีนี้ได้แก่ ทฤษฎีความคาดหวัง (expectancy theory) ของวรูม (Vroom. 1970 : 91 - 103) ทฤษฎีนี้ได้ศึกษาถึงจิตวิทยาของบุคคลในองค์การ และหมายความว่า การที่บุคคลจะกระทำสิ่งใดก็ตาม มักจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 4 ประการ ได้แก่

1. ผลตอบแทนที่ได้รับ
2. ความพอใจหรือความไม่พอใจต่อผลตอบแทนที่จะได้รับ
3. ผลตอบแทนที่ได้รับเมื่อเปรียบเทียบกับผู้อื่น
4. โอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนตามความคาดหวัง

ความพอใจต่อสิ่งเหล่านี้จะเพิ่มขึ้นหากได้รับผลตอบแทนเพิ่มขึ้น และความพอใจจะลดลงหากได้รับผลตอบแทนลดลง จิตวิทยาของบุคคลในองค์การที่วรูมทำการศึกษานี้เป็นพื้นฐานของการตัดสินใจเลือกทางปฏิบัติของบุคคลในองค์การ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความคาดหวังของวรูม ทฤษฎีดังกล่าว วรูม (Vroom. 1964 : 204 - 209) ได้เสนอไว้ว่า การที่บุคคลจะเลือกตัดสินใจใด ๆ จะต้องอาศัยการพิจารณาอยู่ 2 ประการ คือ

1. พิจารณาถึงคุณค่าของเป้าหมาย
2. พิจารณาถึงจุดมุ่งหมายของสิ่งที่คาดหวัง

ความสัมพันธ์ทั้ง 2 ประการนี้ เป็นกระบวนการในการตัดสินใจของแต่ละบุคคลในการที่จะเลือกกระทำหรือเลือกไม่กระทำ

ลักษณะของเหตุจูงใจ

เหตุจูงใจของบุคคลแบ่งเป็น 2 ลักษณะคือ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน 2518 : 18 - 19)

1. เหตุจูงใจภายใน (intrinsic motivation) หมายถึง สภาวะของบุคคลที่มีความต้องการและอยากแสดงพฤติกรรมบางสิ่งบางอย่างด้วยเหตุผลและความชอบของตัวเอง บุคคลที่มีเหตุจูงใจภายในนี้จะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ด้วยความพอใจและยินดีในงาน นักจิตวิทยาเชื่อว่าเหตุจูงใจภายในมีความสำคัญกว่าเหตุจูงใจภายนอก เพราะเหตุจูงใจที่เกิดขึ้นเองในตัวบุคคลจะทำให้บุคคลประสบความสำเร็จได้มากกว่า

2. เหตุจูงใจภายนอก (extrinsic motivation) หมายถึง ภาวะของบุคคลที่ได้รับการกระตุ้นจากภายนอก ทำให้มองเห็นจุดหมายและนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมของบุคคลโดยทั่ว ๆ ไป พฤติกรรมของบุคคลมักจะได้รับการจูงใจจากภายนอกเกือบทั้งสิ้น

ถวิล เกื้อกูลวงศ์ (ถวิล เกื้อกูลวงศ์ 2528 : 94 - 114) พบว่า ลักษณะของเหตุจูงใจประกอบด้วย

1. เหตุจูงใจด้านความมั่นคง มักอยู่ในรูปของจิตสำนึกและจิตใต้สำนึก ความมั่นคงในรูปของจิตสำนึกนั้นเห็นได้จากการที่มนุษย์ต้องการความปลอดภัย จึงต้องมีเหตุจูงใจในรูปของสวัสดิการต่าง ๆ เพื่อให้บุคคลเกิดความรู้สึกมั่นคง ส่วนความมั่นคงในรูปของจิตใต้สำนึกนั้นได้พัฒนามาตั้งแต่วัยเด็ก โดยการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลใกล้ชิดที่จะทำให้เป็นคนมีจิตใจมั่นคงหรืออ่อนแอ บุคคลเกือบทุกคนมีเหตุจูงใจด้านความมั่นคงทั้งในรูปของจิตสำนึกและจิตใต้สำนึก

2. เหตุจูงใจด้านสังคม โดยเหตุที่มนุษย์เป็นสัตว์สังคมจึงต้องมีการติดต่อสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน มีการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นเพื่อจะได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคมและได้รับการยกย่อง การที่บุคคลติดต่อสัมพันธ์กันนั้นมีใช้เรื่อยมาจนกระทั่งปัจจุบัน มีบุคคลเป็นจำนวนมากที่ติดต่อสัมพันธ์กันเพราะต้องการให้บุคคลอื่นยอมรับและเกรงกลัวเชื่อถือ

3. เหตุจูงใจด้านชื่อเสียง เหตุจูงใจด้านชื่อเสียงมีมากขึ้นทุกทีในสังคมไทย โดยเฉพาะในสังคมระดับชนชั้นกลาง ชื่อเสียงเป็นสิ่งที่ไม่สามารถสัมผัสได้ ความต้องการด้านชื่อเสียงเป็นการกำหนดจิตใจของคน บุคคลบางคนพึงพอใจกับชื่อเสียงในระดับเพื่อนและชุมชนเท่านั้น แต่บางคนก็แสวงหาชื่อเสียงในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ

4. เหตุจูงใจด้านอำนาจ อำนาจเป็นศักยภาพแห่งอิทธิพลของบุคคล แยกออกได้เป็น 2 ประเภท คือ อำนาจตามตำแหน่ง และอำนาจส่วนตัว บุคคลซึ่งสามารถทำให้ผู้อื่นปฏิบัติตามเพราะตำแหน่งหน้าที่นั้น แสดงว่าเป็นผู้มีอำนาจตามตำแหน่ง ส่วนบุคคลซึ่งมีอิทธิพลโดยบุคลิกลักษณะและพฤติกรรม แสดงว่าเป็นผู้มีอำนาจส่วนตัว แต่บุคคลบางประเภทเป็นเจ้าของอำนาจทั้งสองประเภท คือ ทั้งอำนาจตามตำแหน่งและอำนาจส่วนตัว

5. เหตุจูงใจด้านความสามารถ ความสามารถ หมายถึง การควบคุมองค์ประกอบ สิ่งแวดล้อม ทั้งกายภาพและสังคม ความรู้สึกด้านความสามารถนี้เกี่ยวข้องกับเอกลักษณ์ มโนทัศน์ ด้านความคาดหวัง บุคคลจะมีความสามารถหรือไม่ ขึ้นอยู่กับความสำเร็จและความล้มเหลวในอดีต ถ้าความสำเร็จเหนือความล้มเหลวแล้ว ความรู้สึกด้านความสามารถ จะมีแนวโน้มสูง ทำให้เป็นบุคคลที่มองโลกในทางบวก มองสถานการณ์ต่าง ๆ ว่าเป็นการท้าทายที่น่าสนใจและสามารถจะเอาชนะได้ แต่ถ้าความล้มเหลวอยู่เหนือกว่าแล้วจะทำให้มองโลกในทางลบ บุคคลที่มีความรู้สึกด้านความสามารถต่ำจะไม่มีเหตุจูงใจที่จะแสวงหาการท้าทายใหม่ ๆ หรือทำการเสี่ยง บุคคลพวกนี้จะปล่อยให้สิ่งแวดล้อมบังคับควบคุมมากกว่าที่จะพยายามบังคับควบคุมสิ่งแวดล้อม

6. เหตุจูงใจด้านความสำเร็จ เป็นเหตุจูงใจที่เด่นชัดของมนุษย์ที่สามารถแยกออกจากความต้องการด้านอื่น ๆ ลักษณะอย่างหนึ่งของบุคคลที่มีเหตุจูงใจด้านความสำเร็จ คือ จะสนใจในความสำเร็จส่วนตัวมากกว่ารางวัลของความสำเร็จ ความสำเร็จที่ได้รับมีค่ากว่า เงินทองและคำยกย่องสรรเสริญ บุคคลที่มีเหตุจูงใจด้านความสำเร็จจะมีความก้าวหน้าในการทำงาน เพราะว่าจะเป็นผู้สร้างสรรให้งานสำเร็จ

7. เหตุจูงใจด้านเงิน เงินเป็นเหตุจูงใจที่สลับซับซ้อนและสัมพันธ์กับความต้องการทุกประเภททุกระดับ คุณลักษณะที่เด่นและสำคัญที่สุดของเงินก็คือ เป็นตัวแทนในการแลกเปลี่ยน สิ่งเงินสามารถซื้อได้นั้นไม่ใช่ตัวเงินโดยตรงแต่เป็นคุณค่าของเงิน ตัวเงินนั้นไม่ได้มีความสำคัญแต่เป็นตัวแทนของความต้องการใด ๆ ที่บุคคลต้องการให้เป็นตัวแทน

แนวความคิดเกี่ยวกับเหตุจูงใจในการศึกษา

เหตุจูงใจที่ส่งผลหรือมีอิทธิพลโดยตรงต่อการศึกษาคือเหตุจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (achievement motivation) ซึ่งเป็นเหตุจูงใจที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน เป็นความต้องการทางจิตใจของมนุษย์ที่จะเอาชนะอุปสรรค ฝ่าฟันกระทำสิ่งที่ยาก ๆ ให้ประสบผลสำเร็จ เป็นความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งใด ๆ ให้สำเร็จโดยเร็วที่สุดและได้ผลดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ผู้ที่มีเหตุจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะบรรลุผลสำเร็จในการศึกษาและมีความมานะพยายามที่จะศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไป (ประหยัด ทองมาก 2529 : 48)

บุคคลจะมีเหตุจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงหรือต่ำจะแสดงออกมาให้เห็นในรูปพฤติกรรมของแต่ละบุคคล ลินด์เกรน (Lindgren. 1967 : 31 - 34) กล่าวว่า บุคคลที่มีเหตุจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีความทะเยอทะยาน มีการแข่งขันและมีความพยายามที่จะปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น ส่วนเฮร์แมนส์ (Hermans. 1970 : 354 - 355) ได้สรุปลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ดังนี้

1. มีความทะเยอทะยานสูง
2. มีความหวังว่าจะประสบผลสำเร็จ ถึงแม้ว่าการกระทำนั้นจะขึ้นอยู่กับโอกาส
3. มีความพยายามไต่เต้าไปสู่สถานภาพทางสังคมที่สูงขึ้น
4. มีความอดทนในการทำงานที่ยากได้เป็นเวลานาน
5. เมื่อสิ่งที่กำลังทำอยู่มีอุปสรรค ผู้ที่มีเหตุจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะพยายามทำต่อไป

จนสำเร็จ

ดังนั้นผู้ที่มีเหตุจูงใจในการศึกษาสูง ก็คือ ผู้ที่มีเหตุจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงนั่นเอง ส่วนปัจจัยที่เป็นเหตุจูงใจในการศึกษาของบุคคลนั้น มีผู้กล่าวไว้หลายทัศนะด้วยกันดังนี้

ทิพย์พรรณ นววงศ์ ณ อยุธยา ได้กล่าวถึงเหตุจูงใจในการศึกษาว่า เหตุจูงใจในการศึกษาของบุคคลในแต่ละระดับจะแตกต่างกันออกไปตามวัย ฐานะ และโอกาส ในวัยเด็กส่วนใหญ่จะเรียนเพราะพ่อแม่ให้เรียน หรือเรียนตามเพื่อน ถ้าเป็นวัยรุ่นตอนปลายและวัยที่กำลังจะย่างเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น คือ อายุระหว่าง 16 - 25 ปี ก็อาจจะมีความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับการเรียนไปอีกแบบหนึ่ง เพราะผู้ที่อยู่ในวัยนี้เริ่มจะมองเห็นแนวทางชีวิตซึ่งเห็นได้จากบุคคลรอบข้าง บางคนอาจจะต้องเริ่มมีความรับผิดชอบเกี่ยวกับภาระของครอบครัวต่าง ๆ ที่นอกเหนือไปจากความรับผิดชอบที่มีต่อตนเอง และอาจได้พบเห็นปัญหาชีวิตครอบครัวจากครอบครัวของตนเอง ครอบครัวของเพื่อน ญาติพี่น้อง หรือผู้ใกล้ชิดอื่น ๆ ความคิดเกี่ยวกับการเรียนอาจจะเริ่มมีแนวหันเหเข้าสู่ผลได้ทางเศรษฐกิจ เช่น จะเรียนในสาขาที่หางานทำได้ง่าย มีรายได้ดี ไม่ต้องทำงานหนัก และที่สำคัญคือ ต้องเป็นงานประเภทที่ตนมีใจรักและชอบที่จะทำด้วย เป็นต้น บางครั้งการเลือกเรียนสาขาวิชาต่าง ๆ ของเด็กวัยรุ่นมักขึ้นอยู่กับคำแนะนำของพ่อแม่ พี่น้อง และเพื่อน เพราะการอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานของคนไทยไม่ค่อยจะ

เปิดโอกาสให้บุตรหลานได้ตัดสินใจด้วยตนเอง พ่อแม่ ญาติพี่น้องบางคนมีค่านิยมเก่า ๆ ว่า การเรียนระดับมหาวิทยาลัยเท่านั้นที่จะทำให้บุตรหลานมีโอกาสได้งานดี ๆ ทำ มีเงินเดือนสูง เป็นเจ้าคนนายคน เป็นที่เชิดหน้าชูตาของพ่อแม่ วงศ์ตระกูล โดยไม่คำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน ในเรื่องการสนับสนุนของครอบครัวนี้ ครอบครัวใดมีฐานะทางเศรษฐกิจดีมักจะพยายามส่งเสียบุตรหลานให้ได้เรียนถึงระดับสูงสุดเท่าที่สติปัญญาจะเอื้ออำนวยให้เรียนได้ อาจเรียนจนถึงระดับปริญญาโท ปริญญาเอก ส่วนครอบครัวใดที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี ไม่อาจส่งบุตรหลานให้เรียนถึงระดับอุดมศึกษาได้ก็จำเป็นต้องให้ออกไปประกอบอาชีพช่วยเหลือครอบครัวก่อน เมื่อมีโอกาสในภายหลังและถ้ามีความสนใจจึงกลับเข้าศึกษาต่อใหม่ ในการเข้าศึกษาของคุณกลุ่มหลังนี้มักจะมีลักษณะแตกต่างไปจากกลุ่มแรก กล่าวคือ คุณกลุ่มหลังนี้มักจะเลือกเรียนในสิ่งที่ตนสนใจ และเพื่อเพิ่มทุนวิทยฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจด้วย (ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา 2526 : 32 - 34)

พจน์ สะเพียรชัย ได้กล่าวถึงเหตุผลใจในการศึกษาระดับต่าง ๆ โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษาว่า นับวันจะมีแนวโน้มสูงขึ้นตามลำดับ ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากความต้องการของผู้เรียน ส่วนหนึ่งมาจากค่านิยมในปริญญา และอีกส่วนหนึ่งเนื่องมาจากการมีและไม่มีงานทำ ซึ่งจากการพิจารณาการศึกษาที่ผ่านมา ๆ มาปรากฏชัดอย่างหนึ่งคือ การศึกษาได้รับการยอมรับให้เป็นปัจจัยพื้นฐานอีกประการหนึ่งที่จะทำให้ชีวิตเป็นชีวิตที่สมบูรณ์ เช่นเดียวกับปัจจัยด้านอาหาร ยารักษาโรค เครื่องนุ่งห่ม และที่อยู่อาศัย เมื่อทุกคนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการศึกษา เช่นนี้ทุกคนจึงต้องการและใฝ่หา (พจน์ สะเพียรชัย 2526 : 8 - 13)

เจือจันทร์ จงสถิตอยู่ (เจือจันทร์ จงสถิตอยู่ 2525 : 19 - 20) ได้กล่าวถึงเหตุผลใจในการศึกษาว่า ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. สภาพฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน
2. ทนทรัพย์ที่ใช้ในการศึกษามากหรือน้อยกว่ากัน
3. คุณภาพของการจัดการศึกษาที่แตกต่างกัน
4. ภูมิฐานะของสถานศึกษาที่อยู่ในส่วนกลางหรือภูมิภาค
5. ความมีชื่อเสียงของสถานศึกษาที่แตกต่างกัน

ปัจจัยทั้ง 5 ประการดังกล่าว เป็นผลให้บุคคลมีเหตุผลใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อต่างกัน

ขุนทอง อินทร์ไทย (ขุนทอง อินทร์ไทย 2519 : 76 - 78) ได้กล่าวถึง เหตุปัจจัยที่ทำให้ผู้นิยมเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทกันมาก ดังนี้

1. เนื่องจากระบบการศึกษาในประเทศไทยได้ขยายตัวมากขึ้น การศึกษาต่อในระดับปริญญาโทจึงเป็นผลมาจากการขยายตัวของการศึกษาในระดับต้น ๆ โดยเฉพาะมีการขยายการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากขึ้น
 2. ปัจจุบันมีอาจารย์ได้รับก ารศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกจากต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น จึงทำให้สามารถเปิดทำการสอนในระดับปริญญาโทได้กว้างขวางขึ้น
 3. ค่านิยมของคนไทยเกี่ยวกับปริญญายังมีความสำคัญอยู่มาก การได้รับปริญญาชั้นสูง มีประโยชน์ในการทำงาน ลักษณะการทำงานหลายอย่างในประเทศไทยขึ้นอยู่กับปริญญาไม่ได้ ขึ้นอยู่กับความสามารถ คนมีปริญญาสูงเท่านั้นที่จะสามารถเลื่อนไปสู่ตำแหน่งที่สูง ๆ ได้
 4. คนเป็นจำนวนมากจบปริญญาตรีแล้วหางานทำไม่ได้ จึงตัดสินใจเรียนต่อในระดับปริญญาโทเพื่อชะลอการว่างงาน
 5. การเรียนปริญญาโทเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เพราะมีสถาน การศึกษาหลายแห่งเปิดสอนปริญญาโทในเวลาเย็นหลังเลิกงาน จึงเป็นโอกาสดีสำหรับผู้ต้องการจะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม
- นอกจากนี้อาจจะมีเหตุผลอื่น ๆ อีกหลายประการ เช่น บางคนอยากไปศึกษาต่อต่างประเทศจึงเข้าศึกษาชั้นปริญญาโทในประเทศเพื่อฝึกตนเองให้มีความสามารถที่จะไปเรียนต่อต่างประเทศได้ดีขึ้น หรือบางคนเรียนเพื่อรอเวลาไปเรียนต่อต่างประเทศ แต่ก็มีบางคนเรียนปริญญาโทต่อเพื่อจะได้มีเวทีสำหรับทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นต้น (ขุนทอง อินทร์ไทย 2519 : 78 - 79)

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พุทธศักราช 2509 เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2509 โดยได้โอนคณะรัฐประศาสนศาสตร์จาก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งจัดตั้งขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2498 ให้มาเป็นส่วนหนึ่งของสถาบัน

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีฐานะเทียบเท่ากรม สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย (สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 2528 : 1)

จุดมุ่งหมายของสถาบัน

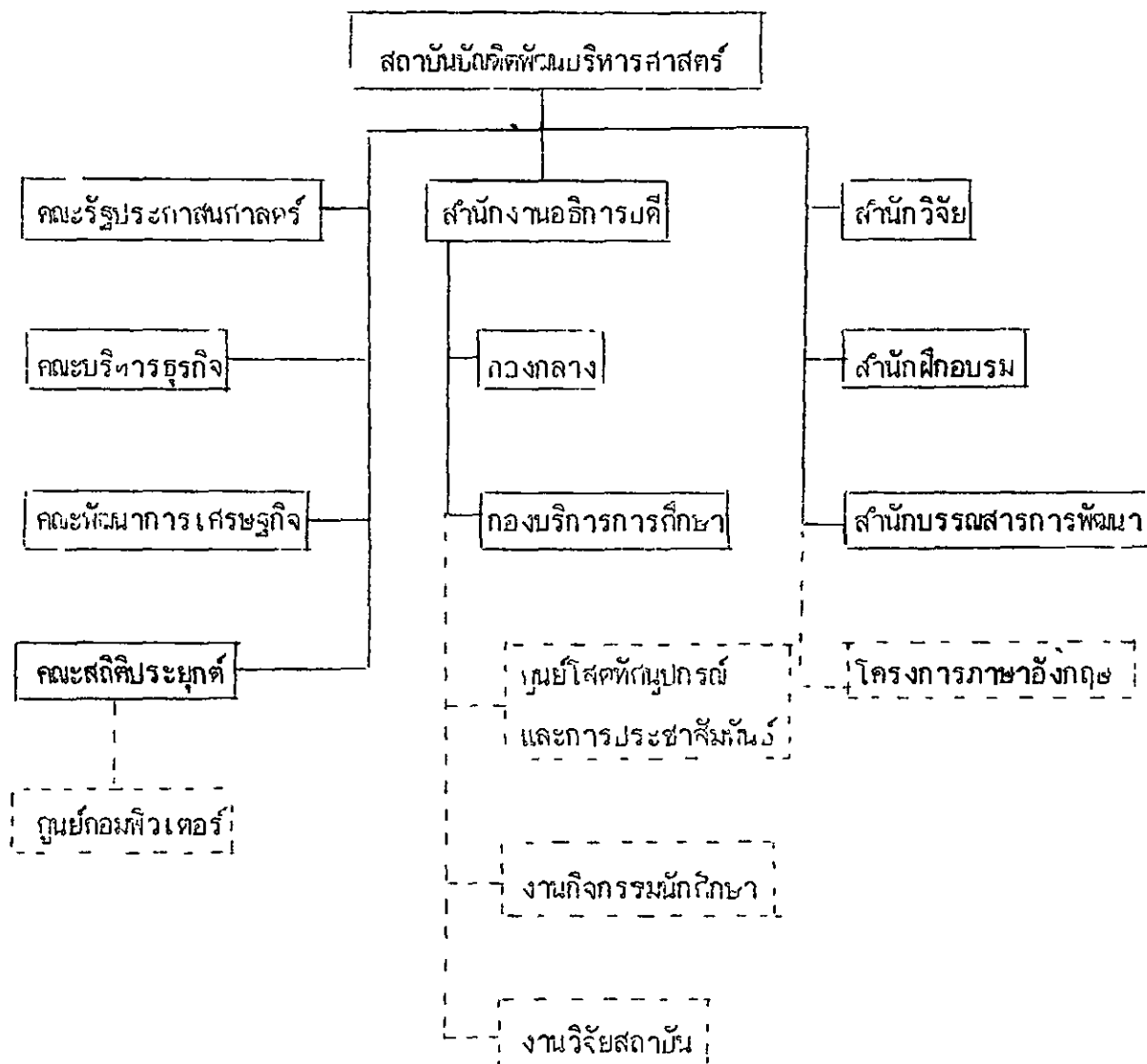
สถาบันจัดตั้งขึ้นเพื่อที่จะขยายและยกระดับมาตรฐานการศึกษาในด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงทางรัฐประศาสนศาสตร์ บริหารธุรกิจ พัฒนาการเศรษฐกิจ และสถิติประยุกต์ ซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก และเพื่อให้บริการในด้านการวิจัย การฝึกอบรม การบริการข่าวสารและบริการห้องสมุด โดยคาดหวังว่าผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันจะเป็นผู้นำหรือผู้ริเริ่มที่มีบทบาทอันสำคัญในการพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ ทั้งของทางราชการและธุรกิจเอกชน ในขณะเดียวกันก็มุ่งหวังที่จะให้บริการของสถาบันอำนวยความสะดวกประโยชน์แก่การพัฒนาประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอีกด้วย (สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 2527 : 1)

หน้าที่ของสถาบัน

1. ให้การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาโดยเน้นทางด้านการบริหารและการพัฒนา
2. ดำเนินการให้คำปรึกษาแนะนำและช่วยเหลือส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และธุรกิจเอกชน ในด้านการวิจัย การฝึกอบรม ทางด้านการบริหารและการพัฒนา รวมทั้งด้านสังคมศาสตร์และเทคโนโลยีเกี่ยวกับการบริหาร
3. ให้บริการรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในด้านการบริหาร

การแบ่งส่วนราชการ

สถาบันมีหน้าที่ทำการสอนระดับบัณฑิตศึกษา และให้บริการทางวิชาการ ซึ่งดำเนินการโดยคณะและสำนักต่าง ๆ คือ คณะรัฐประศาสนศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ คณะสถิติประยุกต์ สำนักวิจัย สำนักฝึกอบรม สำนักบรรณสารการพัฒนา โครงการภาษาอังกฤษ โครงการศูนย์คอมพิวเตอร์ โดยมีสำนักงานอธิการบดีเป็นหน่วยงานกลางของสถาบันทำหน้าที่ในการประสานงาน สำนักงานอธิการบดีแบ่งหน่วยงานออกเป็น กองกลาง กองบริการการศึกษา ศูนย์โสตทัศนูปกรณ์และการประชาสัมพันธ์ หน่วยงานกรรมการนักศึกษา และหน่วยวิจัยสถาบัน (สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 2527 : 2)

ภาพประกอบ 1 การแบ่งส่วนราชการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

หน่วยงานต่าง ๆ มีความรับผิดชอบดังนี้ (สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 2527 :

4 - 8)

1. สำนักงานอธิการบดี เป็นหน่วยงานกลางในการปฏิบัติงานและประสานงานด้านบริหารทั่วไปและด้านการศึกษา สำนักงานอธิการบดีมีหน่วยงานที่สำคัญ คือ

1.1 กองกลาง มีหน้าที่บริหารงานโดยทั่วไปเกี่ยวกับการเงิน การบริหารงานบุคคล งานสารบรรณ พัสดุ ยานพาหนะ และดูแลความเรียบร้อยของอาคารสถานที่

1.2 กองบริการการศึกษา มีหน้าที่ให้บริการสนับสนุนโครงการการศึกษาของสถาบัน เช่น เรื่องทะเบียนนักศึกษา การจัดการเกี่ยวกับเงินทุนนักศึกษา การจัดการสอบไล่ และสอบคัดเลือก

1.3 ศูนย์โสตทัศนูปกรณ์และการประชาสัมพันธ์ สถาบันจัดตั้งศูนย์โสตทัศนูปกรณ์และการประชาสัมพันธ์เพื่อให้เป็นหน่วยงานกลางในการบริการวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะสนับสนุนการสอน การฝึกอบรม โดยรับผิดชอบเกี่ยวกับการผลิตและบริการแนะนำเกี่ยวกับวัสดุทราวิคอาร์ต การถ่ายภาพ การออกแบบและตกแต่งสถานที่ การจัดรูปเล่มงานพิมพ์เอกสาร หนังสือ และยังทำหน้าที่เป็นหน่วยประชาสัมพันธ์ของสถาบัน ทำรายการออกกระจายเสียงภายในสถาบัน ผลิตโปรแกรมและเอกสารสิ่งพิมพ์เพื่อการประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

1.4 หน่วยกิจกรรมนักศึกษา มีหน้าที่ประสานงานระหว่างนักศึกษากับสถาบัน ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่าง ๆ และดูแลการติดต่อระหว่างชมรมกีฬาต่าง ๆ ของสถาบัน งานอาสาพัฒนาชนบทของนักศึกษา การจัดอภิปราย จัดสัมมนา การจัดงานสังสรรค์ ตลอดจนจัดบริการด้านการรักษาพยาบาลแก่ข้าราชการ ลูกจ้าง และนักศึกษาของสถาบัน และดำเนินงานเกี่ยวกับทุนสินเชื่อก่อนเพื่อการศึกษา

1.5 หน่วยวิจัยสถาบัน รับผิดชอบเกี่ยวกับงานวิจัยสถาบัน สนับสนุนการบริหารงานในด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ตลอดจนการศึกษาค้นคว้าเรื่องเพื่อที่จะได้นำผลหรือข้อมูลเหล่านั้นมาใช้ประกอบการตัดสินใจในด้านการบริหาร

2. คณะรัฐประศาสนศาสตร์ ทำหน้าที่จัดดำเนินการสอนในหลักสูตรปริญญาโททางรัฐประศาสนศาสตร์ เพื่อสนองความต้องการของทางราชการ สาขาวิชาที่เปิดสอนในขณะนี้ ได้แก่ การบริหารองค์การและการจัดการ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานคลัง นโยบายสาธารณะและการบริหารโครงการ การพัฒนาและบริหารชุมชนเมือง การพัฒนาและบริหารชุมชนชนบทและการบริหารงานตำรวจ

นอกจากดำเนินการสอนในหลักสูตรปริญญาโทแล้ว คณะรัฐประศาสนศาสตร์ยังทำหน้าที่ดำเนินการสอนในหลักสูตรปริญญาเอกทางพัฒนาบริหารศาสตร์อีกด้วย โดยแยกกลุ่มวิชาที่จะศึกษาออกเป็น 4 กลุ่มด้วยกัน คือ นโยบายสาธารณะ การบริหารการพัฒนาชนบท การบริหารการพัฒนาเมือง และการพัฒนาระบบการบริหาร

3. คณะบริหารธุรกิจ ทำหน้าที่จัดดำเนินการสอนในหลักสูตรปริญญาโททางบริหารธุรกิจเพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความชำนาญในวิชาการต่าง ๆ ของการบริหารธุรกิจและวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง สาขาวิชาที่เปิดสอนในขณะนี้ ได้แก่ การจัดการงานบุคคล การจัดการตลาด การบัญชีเพื่อการบริหาร การบริหารการเงิน และการบริหารการปฏิบัติงาน

4. คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ ทำหน้าที่จัดดำเนินการสอนในหลักสูตรปริญญาโททางพัฒนาการเศรษฐกิจ เพื่อผลิตบัณฑิตให้ได้ออกไปปฏิบัติงานพัฒนาเศรษฐกิจในหน่วยราชการและหน่วยงานเอกชน สาขาวิชาที่เปิดสอนในขณะนี้ ได้แก่ การวางแผนภาคและเมือง การวางแผนเศรษฐกิจ การวิเคราะห์และประเมินโครงการ เศรษฐกิจระหว่างประเทศ เศรษฐมิตี เศรษฐศาสตร์การเกษตร เศรษฐศาสตร์การคลัง เศรษฐศาสตร์การเงิน เศรษฐศาสตร์ประชากรและมนุษย์ทรัพยากร เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและแรงงาน

นอกจากนั้นคณะพัฒนาเศรษฐกิจยังจัดการฝึกอบรมหลักสูตรพัฒนาการเศรษฐกิจซึ่งมีระยะเวลาอบรมประมาณ 3 เดือน แก่ข้าราชการในหน่วยงานต่าง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้าราชการเหล่านั้นได้ทราบแนวความคิดใหม่เกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อประโยชน์ในการเพิ่มประสิทธิภาพของการปฏิบัติงาน และฝึกอบรมหลักสูตรการวางแผนพัฒนาระดับภาคและจังหวัด

5. คณะสถิติประยุกต์ ทำหน้าที่จัดดำเนินการสอนในหลักสูตรปริญญาโททางสถิติประยุกต์และปริญญาเอกทางประชากรและการพัฒนา วิชาที่สอนในหลักสูตรปริญญาโทแบ่งออกเป็น 4 สาขา

คือ สถิติ การวิจัยดำเนินงาน คอมพิวเตอร์ และประชากรศาสตร์ ส่วนปริญญาเอกแบ่งออกเป็น 5 สาขาวิชา คือ ประชากรและการศึกษา ประชากรและสุขภาพ ประชากรและการเกษตร ประชากรทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม ประชากรและการวางแผนกำลังคน นอกจากนี้คณะสถิติประยุกต์ยังมีหน้าที่ควบคุมการดำเนินงานของศูนย์คอมพิวเตอร์ของสถาบัน ซึ่งให้บริการประมวลข้อมูลและการใช้ห้องปฏิบัติการสถิติอีกด้วย

6. สำนักวิจัย มีหน้าที่ทำการวิจัยในโครงการของสถาบัน ส่งเสริมการวิจัยและเผยแพร่วิชาการในด้านระเบียบวิธีการวิจัยแก่นักศึกษาและอาจารย์ของสถาบัน นอกจากนี้สำนักวิจัยยังทำหน้าที่จัดดำเนินการสอนในหลักสูตรปริญญาโททางสังคมศาสตร์ แยกเป็นสาขาวิชาเอกได้ดังนี้ การวิเคราะห์ทางสังคม นโยบายและการวางแผนทางสังคม และการปฏิบัติการทางสังคม

7. สำนักฝึกอบรม ทำหน้าที่จัดการฝึกอบรมวิชาการทางด้านการพัฒนา และด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องแก่ข้าราชการจากหน่วยงานต่าง ๆ

8. สำนักบรรณสารการพัฒนา เป็นห้องสมุดและศูนย์บริการข้อมูลสนเทศ หรือศูนย์ข่าวสาร ให้จัดบริการด้านต่าง ๆ ไว้ดังนี้

8.1 บริการห้องสมุดทั่ว ๆ ไป ได้แก่ การให้ยืมหนังสือ เอกสาร และวัสดุเพื่อการศึกษาด้านอื่น ๆ บริการถ่ายเอกสารและไมโครฟิล์ม บริการตอบคำถามและช่วยกันค้น แก่นักศึกษาและผู้ใช้บริการทั่วไปทั้งโดยตรง โดยทางจดหมาย และโดยทางโทรศัพท์ ตลอดจนให้ความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ทั้งในและต่างประเทศ ในการยืมหนังสือระหว่างห้องสมุดและการแลกเปลี่ยนเอกสาร เรื่องสิ่งพิมพ์

8.2 บริการข่าวสารเฉพาะ ได้แก่ การจัดทำสารสังเขปผลการวิจัยของอาจารย์ในสถาบัน จัดทำบรรณสารภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จัดทำบรรณสารบทความและบทความหนังสือ จัดทำบรรณสารหนังสือพิมพ์ไทย ตลอดจนการหาคุณภาพ ข่าวประวัตินักบุคคลสำคัญ บรรณานุกรมเฉพาะเรื่อง และการจัดพิมพ์หนังสือบรรณสาร สหป. เพื่อประกอบการใช้ห้องสมุด

8.3 บริการวิชาการแก่สังคม โดยการเป็นที่ปรึกษา ให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือในการจัดตั้งหรือปรับปรุงห้องสมุด ให้บริการฝึกอบรมและดูงานของบรรณารักษ์ของหน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจ บริการฝึกงานแก่นิสิตนักศึกษาวิชาบรรณารักษศาสตร์จาก

มหาวิทยาลัยและวิทยาลัยต่าง ๆ ตลอดจนร่วมมือกับสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทยในการจัดส่งอาจารย์ไปช่วยสอน ช่วยฝึกอบรม และร่วมมือปราชญ์ระหว่างบรรณารักษ์ทั้งภายในและระหว่างประเทศด้วย

9. โครงการภาษาอังกฤษ สถาบันจัดตั้งโครงการภาษาอังกฤษขึ้นเพื่อจัดสอนภาษาอังกฤษแก่นักศึกษาชั้นปริญญาโทคณะต่าง ๆ ให้มีความรู้สูงพอที่จะทำการค้นคว้าหาความรู้จากตำราและเอกสารทางวิชาการที่เป็นภาษาอังกฤษ และยังจัดบริการชุมชนโดยจัดหลักสูตรฝึกอบรมสำหรับบุคคลภายนอกที่มีความประสงค์จะเพิ่มพูนความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษอีกด้วย

การเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทในสถาบัน

คุณสมบัติของผู้ที่จะเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันต้องเป็นผู้จบการศึกษาชั้นปริญญาตรีหรือประกาศนียบัตรเทียบเท่าปริญญาตรีทางใดทางหนึ่ง หรือเป็นผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีสุดท้ายของหลักสูตรปริญญาตรี สำหรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาหรือกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีสุดท้ายของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นจะต้องเป็นสาขาที่ได้รับการรับรองจากทบวงมหาวิทยาลัย

สถาบันจัดให้มีการทดสอบปีละ 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 ประมาณเดือนมีนาคม - เมษายน ครั้งที่ 2 ประมาณเดือนสิงหาคม ของทุกปี ผู้ที่มีความประสงค์จะเข้าศึกษาในสถาบันจะต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

1. สมัครเข้าทดสอบความรู้ในวิชาต่าง ๆ ที่สถาบันจัดให้มีการทดสอบ คือ วิชาคณิตศาสตร์ทั่วไป วิชาภาษาอังกฤษ และวิชาเฉพาะสาขาของแต่ละคณะ เมื่อได้ผลการสอบอยู่ในระดับมาตรฐานตามที่สถาบันกำหนด ทางสถาบันจะออกใบรับรองผลการทดสอบวิชานั้น ๆ ให้ ส่วนผู้ที่มีผลการทดสอบในวิชาใดไม่ถึงมาตรฐานตามที่สถาบันกำหนดมีสิทธิจะสมัครเข้าทดสอบวิชานั้น ๆ ใหม่อีก หรือแม้วิชาที่สอบได้ผลถึงมาตรฐานแล้วหากต้องการให้มีผลการทดสอบวิชานั้นดียิ่งขึ้นก็ทดสอบใหม่อีกได้

2. เมื่อได้รับใบรับรองผลการทดสอบทั้ง 3 วิชาดังกล่าวครบแล้ว จะต้องยื่นใบสมัครเข้าเป็นนักศึกษาพร้อมทั้งแนบบใบรับรองผลการทดสอบ เพื่อที่คณะกรรมการรับนักศึกษาของสถาบันของแต่ละคณะจะพิจารณาคัดเลือกอีกครั้งหนึ่ง โดยพิจารณาจากคะแนนสอบคัดเลือกและการสัมภาษณ์ การที่ได้รับใบรับรองผลการทดสอบครบ 3 วิชาแล้ว มิได้หมายความว่าผู้นั้นจะได้รับ

การคัดเลือกให้เข้าศึกษาในสถาบัน (สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 2527 : 3 - 5)

การที่มีการทดสอบปีละ 2 ครั้ง และไม่บังคับให้ผู้ประสงค์จะเข้าศึกษาในสถาบัน ต้องทดสอบให้มีใบรับรองพร้อมกันทั้ง 3 วิชา นี้ ก็เพราะไม่ต้องการให้ผู้บุคคลที่ประสงค์จะเข้าศึกษาต่อในสถาบันต้องมีการะในการเตรียมตัวทดสอบมากเกินไป และเพื่อให้บุคคลนั้นได้ใช้เวลาเต็มที่ในการปรับปรุงความรู้ที่ตนบกพร่องอยู่ (สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 2527 : 14)

หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาโทของสถาบัน

หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาโทของสถาบันได้กำหนดให้นักศึกษาต้องศึกษาตามข้อกำหนด ดังนี้ (สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 2527 : 6 - 11)

1. หลักสูตรการศึกษาของคณะรัฐประศาสนศาสตร์ นักศึกษาจะต้องศึกษาให้ได้จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า 45 หน่วยกิต โดยหลักสูตรแบ่งออกเป็น 2 แผน คือ แผน ก. เน้นหนักในด้านทฤษฎีและระเบียบวิธีการวิจัย เพื่อมุ่งผลิตผู้ที่จะเป็นอาจารย์ระดับมหาวิทยาลัยและนักวิจัย และ แผน ข. เน้นหนักในด้านความรู้ความชำนาญในสาขาวิชาเอกเฉพาะแขนง รวมถึงความสามารถในภาคปฏิบัติ มุ่งผลิตนักบริหารหรือนักวิชาการทางการบริหารเพื่อปฏิบัติงานในหน่วยงานภาคราชการหรือรัฐวิสาหกิจ

	แผน ก.	แผน ข. (ทำวิทยานิพนธ์)	แผน ข. (ไม่ทำวิทยานิพนธ์)
หมวดวิชาเสริมพื้นฐาน	ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต	ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต	ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต
หมวดวิชาพื้นฐาน	6 - 9	6 - 9	6 - 9
หมวดวิชาหลัก	21	21	21
หมวดวิชาเอก	-	6 - 9	12 - 15
หมวดวิชาเลือก	9	-	0 - 6
การสอบข้อเขียนพิสการ			
วิทยานิพนธ์	9	9	-
การสอบปากเปล่า		-	

หมวดวิชาเสริมพื้นฐาน ประกอบด้วย

คอ.400	การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	3 หน่วยกิต
คอ.401	การซ่อมเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ	3 หน่วยกิต
สป.491	คณิตศาสตร์สำหรับการบริหารรัฐกิจ	3 หน่วยกิต

หมวดวิชาพื้นฐาน ประกอบด้วย

รศ.500	วิธีดำเนินการทางสถิติสำหรับการบริหารรัฐกิจ	3 หน่วยกิต
รศ.501	ระบบสังคมและระบบการเมืองไทย	3 หน่วยกิต
รศ.502	ระบบเศรษฐกิจของไทย	3 หน่วยกิต

หมวดวิชาหลัก หมายถึง วิชาบังคับที่นักศึกษาของคณะทุกคนจะต้องศึกษา ประกอบด้วย

รศ.600	การวิจัยดำเนินงานสำหรับการบริหารรัฐกิจ	3 หน่วยกิต
รศ.601	ระเบียบวิธีการวิจัยเกี่ยวกับรัฐประศาสนศาสตร์	3 หน่วยกิต
รศ.602	ทฤษฎีรัฐประศาสนศาสตร์	3 หน่วยกิต
รศ.610	ทฤษฎีองค์การและกระบวนการจัดการ	3 หน่วยกิต
รศ.620	การบริหารงานบุคคลในราชการไทย	3 หน่วยกิต
รศ.630	การบริหารงานคลัง	3 หน่วยกิต
รศ.640	นโยบายสาธารณะและการวางแผน	3 หน่วยกิต

หมวดวิชาเอก หมายถึง กลุ่มวิชาที่มุ่งให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถเฉพาะสาขา การศึกษาวิชาเอกแต่ละสาขาวิชาให้เป็นไปตามข้อกำหนดที่ระบุไว้เกี่ยวกับสาขานั้น ๆ ประกอบด้วยสาขาวิชาเอกดังนี้

- การบริหารองค์การและการจัดการ
- การบริหารงานบุคคล
- การบริหารงานคลัง
- นโยบายสาธารณะและการบริหารโครงการ
- การพัฒนาและบริหารชุมชนเมือง

- การพัฒนาและบริหารชุมชนชนบท
- การบริหารงานตำรวจ

นักศึกษาของคณะจะต้องเลือกเรียนสาขาวิชาเอกสาขาใดสาขาหนึ่ง

หมวดวิชาเลือก นักศึกษาในแต่ละสาขาวิชาเอกอาจจะเลือกศึกษาวิชาในสาขาวิชาเอกอื่น
ในคณะรัฐประศาสนศาสตร์ หรือวิชาอื่นในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ซึ่งเป็นวิชาในระดับ
เลขรหัสตั้งแต่ 500 ขึ้นไป เป็นวิชาเลือกก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามประกาศของคณะ
รัฐประศาสนศาสตร์

นักศึกษาในแผน ก. ของคณะรัฐประศาสนศาสตร์จะต้องเลือกศึกษาวิชาต่อไปนี้
อย่างน้อย 3 วิชา ก่อนที่จะขออนุมัติทำวิทยานิพนธ์

รศ.700 ประวัติและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร	3 หน่วยกิต
รศ.701 ขอบข่ายและระเบียบวิธีการศึกษารัฐประศาสนศาสตร์	3 หน่วยกิต
รศ.702 ทฤษฎีบทสถานทางรัฐประศาสนศาสตร์	3 หน่วยกิต
รศ.710 ทฤษฎีองค์การขั้นสูง	3 หน่วยกิต
รศ.800 สัมมนาการบริหารทั่วไป	3 หน่วยกิต
รศ.880 - 881 การศึกษาตามแนวแนะ	3 - 3 หน่วยกิต

นักศึกษาซึ่งศึกษาครบหลักสูตรจะได้ปริญญา พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิตทาง
รัฐประศาสนศาสตร์ หรือ พบ.ม.(รัฐประศาสนศาสตร์) Master of Public
Administration., M.P.A.

2. หลักสูตรการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ นักศึกษาจะต้องศึกษาให้ได้จำนวน
หน่วยกิตไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิต โดยมีองค์ประกอบของหลักสูตร ดังนี้

หมวดวิชาเสริมพื้นฐาน	ไม่นับหน่วยกิต
หมวดวิชาพื้นฐาน	9 - 16 หน่วยกิต
หมวดวิชาหลัก	15 หน่วยกิต
หมวดวิชาเอก	12 หน่วยกิต
หมวดวิชารวม	12 หน่วยกิต

การสอบข้อเขียนพิสคาร

การสอบปากเปล่า

หมวดวิชาเสริมพื้นฐาน ประกอบด้วย

คอ.405	ภาษาอังกฤษสำหรับบริหารธุรกิจ	3 หน่วยกิต
คอ.406	การซ่อมเสริมทักษะทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับบริหารธุรกิจ	3 หน่วยกิต
บธ.401	การบัญชีแบบเข้ม	3 หน่วยกิต
บธ.402	ความรู้เบื้องต้นทางคอมพิวเตอร์	3 หน่วยกิต

หมวดวิชาพื้นฐาน ประกอบด้วย

บธ.500	วิธีดำเนินการทางสถิติเพื่อการตัดสินใจทางธุรกิจ	3 หน่วยกิต
บธ.512	คณิตศาสตร์และการวิจัยดำเนินการสำหรับการบริหารธุรกิจ	4 หน่วยกิต
บธ.503	เศรษฐศาสตร์วิเคราะห์ 1 : จุลภาค	3 หน่วยกิต
บธ.504	เศรษฐศาสตร์วิเคราะห์ 2 : มหภาค	3 หน่วยกิต
บธ.505	การจัดการและองค์การ	3 หน่วยกิต

หมวดวิชาหลัก หมายถึงวิชาบังคับที่นักศึกษาของคณะทุกคนจะต้องศึกษา ประกอบด้วย

บธ.610	การบริหารทรัพยากรมนุษย์	3 หน่วยกิต
บธ.620	การจัดการตลาด	3 หน่วยกิต
บธ.630	การบัญชีเพื่อการจัดการ	3 หน่วยกิต
บธ.640	การบริหารการเงิน	3 หน่วยกิต
บธ.650	การบริหารการปฏิบัติการ	3 หน่วยกิต

หมวดวิชาเอก หมายถึงกลุ่มวิชาที่มุ่งให้นักศึกษามีความรู้ความชำนาญเฉพาะสาขา
กลุ่มวิชาเอกแต่ละสาขประกอบด้ววิชาบังคับของสาขาและวิชาเลือกตามข้อกำหนดที่ระบุไว้
เกี่ยวกับสาขาวิชานั้น ๆ สาขาวิชาเอกของงานบริหารธุรกิจมีดังนี้

- การจัดการงานบุคคล
- การจัดการตลาด
- การบัญชีเพื่อการบริหาร
- การบริหารการเงิน
- การบริหารการปฏิบัติงาน

นักศึกษาจะต้องเลือกเรียนสววิชาเอกสาขาใดสาขาหนึ่ง

หมวดวิชารวม ประกอบด้วย

บธ.800	นโยบายธุรกิจ	3 หน่วยกิต
บธ.801	รัฐบาลและธุรกิจ	3 หน่วยกิต
บธ.802	การวางแผนและการควบคุมกำไร	3 หน่วยกิต
บธ.803	ธุรกิจและสภาพแวดล้อมทางกฎหมาย	3 หน่วยกิต

นักศึกษาซึ่งศึกษาครบหลักสูตรจะได้รับปริญญา วิทยาศาสตรมหาบัณฑิตทาง

บริหารธุรกิจ หรืออักษรย่อว่า พบ.ม. (บริหารธุรกิจ) Master of Business

Administration., M.B.A.

3. หลักสูตรการศึกษาของคณะพัฒนาการเศรษฐกิจ นักศึกษาจะต้องศึกษาให้ได้
จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า 45 หน่วยกิต โดยแบ่งออกเป็น 2 แผน คือ แผน ก. และ
แผน ข. มีองค์ประกอบดังนี้

	แผน ก. ไม่นับหน่วยกิต	แผน ข. ไม่นับหน่วยกิต
หมวดวิชาเสริมพื้นฐาน		
หมวดวิชาหลัก	15	15
หมวดวิชาเอก	6	12
หมวดวิชาเลือก	15	18
การสอบข้อเขียนนิสิต		
วิทยานิพนธ์	9	-
การสอบปากเปล่า	-	

หมวดวิชาเสริมพื้นฐาน ประกอบด้วย

คอ.400	การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	3 หน่วยกิต
คอ.401	การซ่อมเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ	3 หน่วยกิต

หมวดวิชาหลัก เป็นวิชาบังคับที่นักศึกษาทุกคนจะต้องศึกษา ประกอบด้วย

พฟ.601	จุลเศรษฐศาสตร์	3 หน่วยกิต
พค.611	มหเศรษฐศาสตร์	3 หน่วยกิต
พท.620	กระบวนการพัฒนาการเศรษฐกิจ	3 หน่วยกิต
พค.621	ทฤษฎีพัฒนาการเศรษฐกิจ	3 หน่วยกิต
พศ.622	นโยบายและการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ	3 หน่วยกิต

หมวดวิชาเอก หมายถึง กลุ่มวิชาที่มุ่งให้นักศึกษามีความรู้ความชำนาญเฉพาะสาขา
กลุ่มวิชาเอกแต่ละสาขามีประกอบด้วยวิชาบังคับของสาขาและวิชาเลือกตามข้อกำหนดที่
ระบุไว้เกี่ยวกับสาขาวิชานั้น ๆ ได้แก่

- การวางแผนภาคและเมือง
- การวางแผนเศรษฐกิจ
- การวิเคราะห์และประเมินโครงการ
- เศรษฐกิจระหว่างประเทศ

- เศรษฐมิติ
- เศรษฐศาสตร์การเกษตร
- เศรษฐศาสตร์การคลัง
- เศรษฐศาสตร์การเงิน
- เศรษฐศาสตร์ประชากรและมนุษย์ทรัพยากร
- เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและแรงงาน

นักศึกษาจะต้องเลือกเรียนสาขาวิชาเอกสาขาใดสาขาหนึ่ง

หมวดวิชาเลือก ประกอบด้วย

พถ.510	สถิติเศรษฐศาสตร์	3 หน่วยกิต
พศ.511	คณิตศาสตร์สำหรับเศรษฐศาสตร์	3 หน่วยกิต
พถ.512	เศรษฐศาสตร์ประยุกต์เชิงปริมาณ	3 หน่วยกิต
พศ.700	เศรษฐศาสตร์ภูมิภาค	3 หน่วยกิต
พศ.710	การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ	3 หน่วยกิต
พถ.720	การวิเคราะห์และประเมินโครงการพัฒนา	3 หน่วยกิต
พถ.730	เศรษฐกิจระหว่างประเทศเบื้องต้น	3 หน่วยกิต
พศ.739	การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศที่กำลังพัฒนา	3 หน่วยกิต
พถ.740	ระเบียบวิธีการวิจัยทางเศรษฐมิติ	3 หน่วยกิต
พถ.750	เศรษฐศาสตร์การเกษตร	3 หน่วยกิต
พถ.760	เศรษฐศาสตร์การคลัง	3 หน่วยกิต
พถ.770	เศรษฐศาสตร์การเงิน	3 หน่วยกิต
พศ.780	เศรษฐศาสตร์ประชากรและมนุษย์ทรัพยากร	3 หน่วยกิต
พศ.790	เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมเบื้องต้น	3 หน่วยกิต

นักศึกษาในแต่ละสาขาวิชาเอกอาจเลือกศึกษาวิชาบังคับของสาขาวิชาเอกอื่นของ

คณะหรือวิชาที่มีการสอนในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่มีรหัสตั้งแต่ 500 ขึ้นไปได้ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามประกาศของคณะที่เข้าศึกษา

นอกจากวิชาดังกล่าวแล้ว คณะพัฒนาการเศรษฐกิจยังเปิดสอนวิชาในหมวดวิชาบริการพิเศษให้แก่คณะอื่นอีก ซึ่งวิชาในหมวดวิชาบริการพิเศษนี้นักศึกษาของคณะพัฒนาการเศรษฐกิจจะเลือกศึกษามีได้ วิชาบริการพิเศษประกอบด้วยวิชาดังต่อไปนี้

พศ.502 ระบบเศรษฐกิจของไทย 3 หน่วยกิต

พศ.503 เศรษฐศาสตร์วิเคราะห์ 1 : จุลภาค 3 หน่วยกิต

พศ.504 เศรษฐศาสตร์วิเคราะห์ 2 : มหภาค 3 หน่วยกิต

นักศึกษาซึ่งศึกษาครบหลักสูตรจะได้รับปริญญา พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิตทางพัฒนาการเศรษฐกิจ หรืออักษรย่อว่า พบ.ม. (พัฒนาการเศรษฐกิจ) Master of Science., M.S. (Development Economics)

4. หลักสูตรการศึกษาของคณะสถิติประยุกต์ นักศึกษาจะต้องศึกษาให้ได้จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า 45 หน่วยกิต เว้นแต่ในสาขาวิชาเอกคอมพิวเตอร์ที่นักศึกษาจะต้องศึกษาให้ได้จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า 42 หน่วยกิต แบ่งออกเป็น 2 แผน คือ แผน ก. และแผน ข.

	แผน ก.	แผน ข.
	ไม่นับหน่วยกิต	ไม่นับหน่วยกิต
หมวดวิชาเสริมพื้นฐาน		
หมวดวิชาพื้นฐาน	3	3
หมวดวิชาหลัก	6	6
หมวดวิชาเอก	15 - 18	15 - 18
หมวดวิชาเลือก	9 - 12	18 - 21
การสอบข้อเขียนพิสคาร		
วิทยานิพนธ์	9	-
การสอบปากเปล่า	-	

หมวดวิชาเสริมพื้นฐาน ประกอบด้วย

คอ.400	การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	3 หน่วยกิต
คอ.401	การซ่อมเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ	3 หน่วยกิต
สป.431	การเขียนโปรแกรมภาษาฟอร์แทรน	3 หน่วยกิต
สป.432	การเขียนโปรแกรมภาษาโคบอล	3 หน่วยกิต
สป.433	การเขียนโปรแกรมภาษา พีแอล/วัน	3 หน่วยกิต
สป.434	การเขียนโปรแกรมภาษาปาสคาล	3 หน่วยกิต
สป.435	การเขียนโปรแกรมภาษาอัลกอล	3 หน่วยกิต
สป.436	การเขียนโปรแกรมภาษาเอพีแอล	3 หน่วยกิต
สป.437	การเขียนโปรแกรมภาษาฟอร์แทรนและโคบอล	5 หน่วยกิต

หมวดวิชาพื้นฐาน ประกอบด้วย

สป.511	คณิตศาสตร์สำหรับคณะสถิติประยุกต์	3 หน่วยกิต
--------	----------------------------------	------------

หมวดวิชาหลัก หมายถึงวิชาบังคับที่นักศึกษาของคณะทุกคนจะต้องศึกษา ประกอบด้วย

สป.521	ระเบียบวิธีสถิติ 1	3 หน่วยกิต
สป.522	ระเบียบวิธีสถิติ 2	3 หน่วยกิต

หมวดวิชาเอก หมายถึงกลุ่มวิชาที่มุ่งให้นักศึกษามีความชำนาญเฉพาะสาขา กลุ่มวิชาเอกแต่ละสาขาวิชาประกอบด้วยวิชานับบังคับและวิชาเลือกตามข้อกำหนดที่ระบุไว้เกี่ยวกับสาขาวิชานั้น ๆ สาขาวิชาเอกของคณะสถิติประยุกต์มีดังนี้

- สถิติ
- คอมพิวเตอร์
- การวิจัยดำเนินงาน
- ประชากรศาสตร์

นักศึกษาจะต้องเรียนสาขาวิชาเอกสาขาใดสาขาหนึ่ง

หมวดวิชาเลือก นักศึกษาในแต่ละสาขาวิชาเอกอาจเลือกศึกษาวิชาในสาขาวิชาเอกอื่นใน คณะสถิติประยุกต์ หรือวิชาอื่นที่เปิดสอนในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ซึ่งเป็นวิชาในระดับ เลขรหัสตั้งแต่ 500 ขึ้นไป เป็นวิชาเลือกได้ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามประกาศของคณะ

นอกจากวิชาดังกล่าวแล้วคณะสถิติประยุกต์ยังเปิดสอนวิชาในหมวดวิชาบริการพิเศษ ให้แก่คณะอื่นอีก ซึ่งวิชาในหมวดวิชาบริการพิเศษนี้นักศึกษาของคณะสถิติประยุกต์จะ เลือกศึกษา มีได้ วิชาบริการพิเศษประกอบด้วยวิชาดังต่อไปนี้

สป.491	คณิตศาสตร์สำหรับการบริหารรัฐกิจ	3 หน่วยกิต
สป.591	คณิตศาสตร์ธุรกิจ	3 หน่วยกิต
สป.592	คณิตศาสตร์สำหรับเศรษฐศาสตร์	3 หน่วยกิต
สป.593	วิธีดำเนินการทางสถิติสำหรับการบริหารรัฐกิจ	3 หน่วยกิต
สป.594	วิธีดำเนินการทางสถิติเพื่อการตัดสินใจทางธุรกิจ	3 หน่วยกิต
สป.595	สถิติเศรษฐศาสตร์	3 หน่วยกิต
สป.596	การวิจัยดำเนินงานสำหรับการบริหารรัฐกิจ	3 หน่วยกิต
สป.597	การวิจัยดำเนินงานสำหรับการบริหารธุรกิจ	3 หน่วยกิต

นักศึกษาซึ่งศึกษาครบหลักสูตรจะได้รับปริญญา พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิตทางสถิติ-
ประยุกต์ หรืออักษรย่อว่า พบ.ม. (สถิติประยุกต์) Master of Science., M.S.
(Applied Statistics)

งานวิจัยในประเทศ

การศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ มีผู้ศึกษาไว้ดังนี้

อุทุมพร ทองอุไทย (อุทุมพร ทองอุไทย 2523 : 63 - 72) ได้ศึกษาถึง ความมุ่งหวังในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา จากกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่ม คือ กลุ่มนักเรียน กลุ่มนักศึกษา กลุ่มผู้ทำงาน และกลุ่มครู โดยใช้สัดส่วนประมาณร้อยละ 10 ของ ประชากร เป้าหมายแต่ละกลุ่ม ตัวแปรมี 5 ตัว คือ ตัวแปรด้านความหมายของการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ด้านความต้องการในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ด้านลักษณะความคาดหวังในการสำเร็จการศึกษา

ด้านลักษณะแผนการดำเนินชีวิต และด้านความมากน้อยในการสนับสนุนทางการเงิน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามความคิดเห็น ผลการวิจัยพบว่า นักเรียน นักศึกษา ผู้ทำงาน และครู ประมาณร้อยละ 49 ให้ความสำคัญต่อการศึกษามากที่สุด ร้อยละ 43 ต้องการศึกษาคือ ร้อยละ 57 คาดว่าตนจะสำเร็จการศึกษาระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด ร้อยละ 68 ตั้งใจที่จะทำงานและเรียนพร้อมกัน และร้อยละ 24 เห็นว่าตนมีการสนับสนุนทางการเงินเพื่อการศึกษาต่อ

มนัสวีร์ บุญเปี่ยม (มนัสวีร์ บุญเปี่ยม 2523 : 54) ได้ศึกษาแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าโรงเรียนพยาบาลผดุงครรภ์และอนามัย กองทัพบก พบว่าแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ แรงจูงใจในด้านบทบาทของปิตามารดาหรือญาติที่เป็นทหาร การสนับสนุนของครอบครัว ความชอบปฏิบัติงานในอาชีพพยาบาล การชักชวนของเพื่อน และความต้องการยศว่าที่ร้อยตรีหญิง ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาของ สุวรรณ ลีลาภรณ์ (สุวรรณ ลีลาภรณ์ 2523 : 59 - 60) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนพลตำรวจ ศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนตำรวจนครบาลและนกรบาล พบว่า เหตุผลส่วนใหญ่ของการเลือกเข้าโรงเรียนพลตำรวจ คือ การตัดสินใจเลือกด้วยตนเองเพราะอาชีพนี้

อรรถพล เกิดดวง (อรรถพล เกิดดวง 2518 : 69 - 70) เป็นอีกผู้หนึ่งที่ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนตำรวจนครบาลของนักเรียนพลตำรวจนครบาล ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนพลตำรวจนครบาลเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนตำรวจนครบาลโดยมีแรงจูงใจจากลักษณะงานของตำรวจร้อยละ 79.40 ผลตอบแทนจากอาชีพตำรวจร้อยละ 64.80 อิทธิพลทางการเงินร้อยละ 61.60 อิทธิพลทางด้านบุคคลร้อยละ 48.20 และอิทธิพลจากความจำเป็นร้อยละ 44.20 ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประจักษ์ บุญผดุง (ประจักษ์ บุญผดุง 2525 : 102) ที่ได้ศึกษาถึงแรงจูงใจในการเลือกเข้าเรียนโรงเรียนนายร้อยตำรวจ พบว่านักเรียนนายร้อยตำรวจมีแรงจูงใจในด้านลักษณะงานตำรวจอยู่ในระดับสูง และแรงจูงใจในด้านอิทธิพลทางบุคคล ทางการเงิน และทางผลตอบแทนจากอาชีพอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนนายร้อยตำรวจที่เคยเป็นข้าราชการตำรวจมาก่อนจะมีแรงจูงใจในการเลือกเข้าเรียนโรงเรียน

นายร้อยตำรวจสูงกว่านักเรียนนายร้อยตำรวจที่ไม่เคยเป็นข้าราชการตำรวจมาก่อน นอกจากนี้ยังพบว่าฐานะทางเศรษฐกิจของนักเรียนนายร้อยตำรวจไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

ระวีวรรณ ภัทรปรีชา (ระวีวรรณ ภัทรปรีชา 2524 : 117) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอกของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยที่เปิดสอนวิชาภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอก 9 แห่ง ทั้งมหาวิทยาลัยส่วนกลางและผ่านภูมิภาค ผลการวิจัยพบว่าองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจหรืออิทธิพลให้นิสิตนักศึกษาเลือกวิชาภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอก ได้แก่ แรงจูงใจด้านความถนัดและความสนใจ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านอิทธิพลของครู และด้านอิทธิพลของค่านิยมในภาษาฝรั่งเศส ส่วนแรงจูงใจด้านอิทธิพลของบุคคลแวดล้อมซึ่งได้แก่ บิดา มารดา เพื่อน และด้านอิทธิพลจากทุนการศึกษาต่อต่างประเทศไม่มีผลต่อการเลือกวิชาภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอกของนิสิตนักศึกษามากนัก จึงสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กิริชัย พงษ์วิชัย และ วัชรภรณ์ สุริยาภิวัฒน์ (กิริชัย พงษ์วิชัย และ วัชรภรณ์ สุริยาภิวัฒน์ 2526 : 44) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าเป็นนิสิตคณะพาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า เหตุจูงใจที่ทำให้ตัดสินใจเลือกคณะบัญชีมากที่สุดคือ ภาควิชาเมื่อเรียนจบแล้วหางานได้ง่าย และพบว่าคนที่ตัดสินใจเลือกคณะบัญชีตามเพื่อนเป็นเหตุจูงใจน้อยที่สุด

อุเทน ปัญโญ และคนอื่นๆ (อุเทน ปัญโญ และคนอื่นๆ 2520 : 79) ได้ศึกษาการเลือกเข้าศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์และทัศนคติต่ออาชีพครูของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่หนึ่งซึ่งเข้ารับการปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ที่ทางคณะจัดขึ้นจำนวน 180 คน ผลการวิจัยพบว่า เหตุผลที่นักศึกษาเลือกเรียนคณะศึกษาศาสตร์ตรงกันมากที่สุดคือ เลือกเพื่อไว้รองลงมาก็อ อาชีพมั่นคง ตัวเองถนัด มีเกียรติ เข้าง่ายกว่าและสนใจเรียนมากกว่า ทางด้านทัศนคติต่ออาชีพครูนั้น ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาโดยส่วนรวม ไม่ว่าจำแนกตามเพศหรือจำแนกตามสาขาวิชาเดิม ม.ศ. 5 ต่างก็มีทัศนคติต่ออาชีพครู ๑ กัน และผลการเรียน ม.ศ.5 ไม่ได้เป็นเครื่องชี้ถึงเหตุผลของนักศึกษาที่เลือกเข้าศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์ ผลการวิจัยทั้งสามนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ยนต์ ชุ่มยิ้ม (ยนต์ ชุ่มยิ้ม 2525 : 110) ที่ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจให้เลือกเรียนครูของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก 4 แห่ง คือ

วิทยาลัยครูเพชรบุรี วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง ราชบุรี วิทยาลัยครูนครปฐม และวิทยาลัยครูกาญจนบุรี จำนวน 800 คน ผลการวิจัยพบว่าองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในระดับสูงคือ องค์ประกอบที่เกี่ยวกับลักษณะของงานและองค์ประกอบที่เกี่ยวกับตัวนักศึกษา ส่วนองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในระดับต่ำ คือ องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับครู อาจารย์ สถานที่เรียน สังคม และองค์ประกอบที่เกิดจากบิดามารดาหรือญาติ นอกจากนี้ผลการวิจัยเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษา พบว่านักศึกษาชายหญิงและนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเข้าเรียนแตกต่างกัน มีลักษณะแรงจูงใจในการเลือกเรียนครูไม่แตกต่างกัน แต่มีแนวโน้มว่านักศึกษาหญิงจะมีลักษณะแรงจูงใจในการเลือกเรียนครูสูงกว่านักศึกษาชาย

งานวิจัยสถาบันที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ผู้ที่ศึกษาคือ สุนีย์ ช่างเจริญ (สุนีย์ ช่างเจริญ 2527 : 2) ได้ศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการเรียนการสอนของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่เข้าใหม่ในปีการศึกษา 2527 พบว่านักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์เป็นชายมากกว่าหญิงมีอายุระหว่าง 20 - 24 ปี คิดเป็นร้อยละ 60.1 มีอายุระหว่าง 25 - 29 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.1 มีอายุระหว่าง 30 - 34 ปี คิดเป็นร้อยละ 4.1 และอายุมากกว่า 34 ปี มีเพียงร้อยละ 0.7 นักศึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 90 ทำงานมาไม่เกิน 5 ปี นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาที่เข้ามาศึกษาในสถาบันส่วนใหญ่ต้องการความรู้และประสบการณ์ที่สามารถนำไปใช้ได้ในการทำงานและชีวิตจริง และจากการศึกษาของ จีรภรณ์ กาญจนไพบูลย์กุล (จีรภรณ์ กาญจนไพบูลย์กุล 2528 : 27) ได้ศึกษาลักษณะเฉพาะของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่เข้าใหม่พบลักษณะที่เด่นชัดของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ คือ นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีงานทำยังอยู่ในอุปการะของบิดามารดา และเพิ่งจบการศึกษาระดับปริญญาตรีมาได้ประมาณ 1 - 3 ปีเท่านั้น นักศึกษาเหล่านี้มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ และจังหวัดในภาคกลางเป็นส่วนใหญ่ บิดามารดามีฐานะที่นับว่าอยู่ในระดับปานกลางถึงค่อนข้างสูง นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาของสถาบันเป็นชายมากกว่าหญิง ส่วนใหญ่เป็นโสด สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีแล้วจึงเข้าศึกษาต่อทันที และคุณภาพของนักศึกษาแต่ละคณะมีความหลากหลายในสาขาวิชาที่จบในระดับปริญญาตรี พื้นฐานเดิมระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่ไม่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียนในระดับปริญญาโท เว้นนักศึกษาคณะพัฒนาการเศรษฐกิจที่ส่วนใหญ่มีพื้นฐานเดิมตรงกับสาขาที่เรียนในระดับปริญญาโท ซึ่งแตกต่างจาก

ผลการศึกษาของหน่วยวิจัยสถาบัน (สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 2529 : 123 - 124) ที่ได้วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของผู้สมัครทดสอบเข้าศึกษาระดับปริญญาโท พบว่า การที่สถาบันกำหนดคุณสมบัติของผู้จะเข้าศึกษาในคณะใดคณะหนึ่งไว้กว้าง ๆ ว่าต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีโดยไม่ได้ระบุสาขาวิชานั้น 'ในความเป็นจริงแล้วผู้มาสมัครเข้าศึกษาในแต่ละคณะ มักจะมีพื้นฐานความรู้ระดับปริญญาตรีตรงหรือใกล้เคียงกับสาขาวิชาที่คณะเปิดสอนอยู่แล้ว

งานวิจัยในต่างประเทศ

งานวิจัยในต่างประเทศมีผู้ได้ศึกษาไว้ดังนี้คือ เพาเวลล์และบลูม (Powell and Bloom. 1971 : 528) ได้ศึกษาเหตุผลในการพิจารณาเลือกอาชีพของนักศึกษา จำนวน 924 คน จากหลายมลรัฐในสหรัฐอเมริกา พบว่านักศึกษาชายและหญิงตัดสินใจเลือกอาชีพด้วยตนเองเหมือนกัน บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักศึกษาชายได้แก่ บิดา คนรู้จัก คู่แข่ง ชาติ ครู เพื่อน มารดา พระและแพทย์ ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาหญิง ได้แก่ คนรู้จัก คู่แข่ง มารดา ญาติ ครู เพื่อน บิดา พระและแพทย์ ตามลำดับ องค์ประกอบที่ใช้พิจารณาในการเลือกอาชีพได้แก่ รายได้ ความเพลิดเพลิน ความสนใจ ความมั่นคงปลอดภัย โอกาสก้าวหน้าและความพึงพอใจ ตามลำดับ ส่วนข้อเสีย ประเภทของงานและความสำเร็จ มีความสำคัญรองลงไป

โรเซนเบิร์กและคนอื่น ๆ (Rosenberg and others. 1970 : 215 - 216) ได้ศึกษารวบรวมค่านิยมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ผลปรากฏว่าค่านิยมที่สำคัญมีได้อยู่ที่การมีรายได้ดีและเกียรติภูมิสูงเท่านั้น แต่อยู่ที่ความพอใจด้านอื่น ๆ อีก ซึ่งรวบรวมได้ 9 ประการ คือ

1. เปิดโอกาสให้ได้ใช้ความสามารถและความถนัดพิเศษ
2. เป็นงานที่มีรายได้ดี
3. เปิดโอกาสให้ทำงานร่วมกับผู้อื่นมากกว่าที่จะอยู่กับวัตถุสิ่งของ
4. เปิดโอกาสให้ได้ใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ได้เต็มที่
5. ทำให้มีเกียรติและสถานภาพทางสังคมสูง
6. มีอนาคตที่มั่นคงปลอดภัย

7. เปิดโอกาสให้มีอิสระอย่างเต็มที่
8. เปิดโอกาสให้ใช้ภาวะผู้นำ
9. เปิดโอกาสให้ช่วยเหลือผู้อื่นอยู่เสมอ

ลืออน (Lyon. 1977 : 1269) เป็นอีกผู้หนึ่งที่ได้ศึกษาองค์ประกอบด้านประสบการณ์ เหตุจูงใจและบุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด ที่ตัดสินใจเลือกอาชีพไว้แล้วจำนวน 82 คน กับพวกที่ยังไม่ได้ตัดสินใจ จำนวน 87 คน ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มนักศึกษาที่เลือกอาชีพไว้แล้วมีความคุ้นเคยกับอาชีพของบิดา และต้องการมีอาชีพตามบิดามารดา ส่วน โมริ (Mori. 1979 : 174 - 176) ได้ศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลจูงใจให้นักศึกษาเป็นครู โดยศึกษาเกี่ยวกับนักศึกษาชายหญิงในมหาวิทยาลัยมิชิแกน จำนวน 556 คน เป็นชาย 188 คน หญิง 368 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาหญิงเลือกเป็นครูเพราะมีเหตุจูงใจในด้านเศรษฐกิจและค่านิยมมากกว่านักศึกษาชายและพบว่าเหตุจูงใจด้านทัศนคติที่ดีต่อการเป็นครูกับด้านคุณค่าทางเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กัน เหตุจูงใจที่สำคัญที่สุดในการเลือกเป็นครูคือ อิทธิพลจากบุคคลภายนอกและจรรยาครู ผลการศึกษานี้แตกต่างจากผลการศึกษาของวิตเทนเนอร์ (Wittenauer. 1980 : 608) ซึ่งได้ศึกษาถึงความพอใจในงานและเหตุจูงใจในการเลือกคณะศึกษาโดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาคณะต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยอินเดียน่าและมหาวิทยาลัยเพอร์ดู จำนวน 116 คน พบว่าองค์ประกอบสำคัญที่เป็นเหตุจูงใจในการเลือกคณะคือ รายได้ นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาต้องการคำแนะนำในการเลือกสาขาวิชาเอกและการเลือกคณะอีกด้วย

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า เหตุจูงใจในการเข้าศึกษาขึ้นอยู่กับสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ผลตอบแทน ค่านิยมในปริญญา เหตุผลส่วนตัว ลักษณะของงาน สภาพการทำงาน เกียรติยศชื่อเสียง ลักษณะของสถานศึกษา ความมั่นคงและความสนใจ ความมุ่งมั่น และการสนับสนุนของบุคคลต่าง ๆ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามตารางดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาปริญญาโท ชั้นปีที่ 1 ของสถาบัน
บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 4 คณะ ได้แก่ คณะรัฐประศาสนศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ
คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ และคณะสถิติประยุกต์ จำนวน 450 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาปริญญาโท คณะรัฐประศาสนศาสตร์
คณะบริหารธุรกิจ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ และคณะสถิติประยุกต์ ชั้นปีที่ 1 ของสถาบันบัณฑิต -
พัฒนบริหารศาสตร์ ที่ศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2528 จำนวน 405 คน ซึ่งได้มา
โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) ตามคณะ เป็นจำนวน
ร้อยละ 90 ของจำนวนประชากร ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคณะ

คณะ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
รัฐประศาสนศาสตร์	130	117
บริหารธุรกิจ	114	103
พัฒนาการเกษตรธุรกิจ	109	98
สถิติประยุกต์	97	87
รวม	450	405

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามวัดความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ โดยใช้เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) แบบ 5 ระดับ

การสร้างแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. สร้างแบบสอบถามโดยยืมข้อมูลจากข้อ 1 เป็นแนวทาง และดัดแปลงแบบสอบถามจากงานวิจัยของระวีวรรณ ภัทรปรีชา (ระวีวรรณ ภัทรปรีชา 2524 : ภาคผนวก ก) ประสงค์ บุญพรพงศ์ (ประสงค์ บุญพรพงศ์ 2524 : ภาคผนวก ก) ปรง บุญผดุง (ปรง บุญผดุง 2525 : ภาคผนวก) ยนต์ ชุ่มยิ้ม (ยนต์ ชุ่มยิ้ม 2525 : ภาคผนวก ก) และสุวิมล คีสัน (สุวิมล คีสัน 2526 : ภาคผนวก)
3. นำแบบสอบถามไปให้อาจารย์และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแก้ไข

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย (ภาคผนวก ข) แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อความเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ คณะ สถานะการทำงาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวนครั้งที่สอบเข้า และรายได้

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามวัดความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ จำนวน 40 ข้อ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

1. ด้านลักษณะของสถาบัน ข้อ 1 - 12
2. ด้านเหตุผลส่วนตัว ข้อ 13 - 22
3. ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ข้อ 23 - 30
4. ด้านความมุ่งหวัง ข้อ 31 - 40

แบบสอบถามตอนที่ 2 นี้ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) โดยกำหนดให้ผู้ตอบเลือกตอบตามความคิดเห็นของตนเอง คำถามแต่ละข้อได้กำหนดน้ำหนักคะแนน 1 ถึง 5 ดังนี้

5	หมายถึง	เป็นเหตุจูงใจสูงที่สุด
4	หมายถึง	เป็นเหตุจูงใจสูง
3	หมายถึง	เป็นเหตุจูงใจปานกลาง
2	หมายถึง	เป็นเหตุจูงใจต่ำ
1	หมายถึง	เป็นเหตุจูงใจต่ำที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด ให้ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมที่นอกเหนือจากเหตุผลในตอนที่ 2

คุณภาพของแบบสอบถาม

การหาคุณภาพของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. วิเคราะห์หาความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (validity) ในด้านเนื้อหา ความเข้าใจและการใช้ภาษา โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแก้ไข จำนวน 4 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สากร จรรย์วิทยานนท์ อาจารย์ ดร.สุธรรม รัตนโชติ อาจารย์วิชัย รูปขำดี และอาจารย์สิทธิเดช เกลี้ยงฤทธิ์

2. นำแบบสอบถามที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (try out) กับนักศึกษาปริญญาโท ชั้นปีที่ 2 ของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ จำนวน 50 คน แล้วนำมาวิเคราะห์ หาค่าความเชื่อมั่น และหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อด้วยวิธีการ ดังนี้

2.1 หาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามเป็นรายด้าน และทั้งฉบับ โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น ด้านลักษณะของสถาบัน 0.84 ด้านเหตุผลส่วนตัว 0.72 ด้านการสนับสนุนของผู้ขึ้น 0.81 ด้านความมุ่งมั่น 0.88 และได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ 0.93 ซึ่งจัดได้ว่าเป็นแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นสูง

2.2 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ (item analysis) ดังนี้

2.2.1 แบ่งนักศึกษาที่เป็นกลุ่มทดลองแบบสอบถามออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้ได้คะแนนสูง และกลุ่มผู้ได้คะแนนต่ำ โดยถือคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามเป็นเกณฑ์ นำ ร้อยละ 25 ของกลุ่มผู้ได้คะแนนสูง และร้อยละ 25 ของกลุ่มผู้ได้คะแนนต่ำมาทดสอบหา ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อระหว่างกลุ่มผู้ได้คะแนนสูงและกลุ่มผู้ได้คะแนนต่ำ โดยใช้ t - test ทดสอบ

2.2.2 เลือกข้อคำถามที่มีค่า t ไม่ต่ำกว่า 1.75 เป็นแบบสอบถาม ที่มีค่าอำนาจจำแนก (ล้วน สายยศ และอังภา สายยศ 2524 : 189)

2.2.3 จากแบบสอบถามที่สร้างขึ้นทั้งหมด 40 ข้อ มีคำถามเพียงข้อเดียว คือข้อ 15 ที่มีค่า t ต่ำกว่า 1.75 จึงต้องแก้ไขข้อคำถามใหม่ ล้วนข้ออื่น ๆ มีค่า t อยู่ระหว่าง 1.77 - 6.76 (ภาคนวนก ค)

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ขอนหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อขอความอนุเคราะห์จากอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ในการแจกแบบสอบถาม และเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

2. ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง จำนวน แบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด 405 ฉบับ ได้กลับคืนมาและเป็นฉบับสมบูรณ์จำนวน 383 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 94.57 ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปและได้รับคืนที่สมบูรณ์ จำแนกตามคณะ

คณะ	แบบสอบถาม		
	ที่ส่งไป	ได้รับคืนที่สมบูรณ์	ได้รับคืนที่สมบูรณ์ คิดเป็นร้อยละ
รัฐประศาสนศาสตร์	117	107	91.45
บริหารธุรกิจ	103	99	96.12
พัฒนาการเศรษฐกิจ	98	95	96.94
สถิติประยุกต์	87	82	94.25
รวม	405	383	94.57

จำนวนแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ ที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล 383 ฉบับนี้ เมื่อนำมา จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา จะได้จำนวนคิดเป็นร้อยละดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา		จำนวน	ร้อยละ
เพศ ชาย		197	51.4
	หญิง	186	48.6
รวม		383	100.0
คณะ รัฐประศาสนศาสตร์		107	27.9
	บริหารธุรกิจ	99	25.9
	พัฒนาการเศรษฐกิจ	95	24.8
	สถิติประยุกต์	82	21.4
รวม		383	100.0
สภาพการทำงาน	มีงานทำ	146	38.1
	ไม่มีงานทำ	237	61.9
รวม		383	100.0
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.25	44	11.5
	คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.25 - 2.99	249	65.0
	คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป	90	23.5
รวม		383	100.0
จำนวนครั้งที่สอบเข้า	สอบจำนวน 1 ครั้ง	135	35.2
	สอบจำนวน 2 ครั้ง	137	35.8
	สอบจำนวน 3 ครั้ง หรือมากกว่า	111	29.0
รวม		383	100.0

ตาราง 3 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา		จำนวน	ร้อยละ
รายได้	รายได้ต่ำกว่า 2,000 บาท	112	29.2
	รายได้ตั้งแต่ 2,000 - 4 999 บาท	220	57.4
	รายได้ตั้งแต่ 5,000 บาทขึ้นไป	51	13.4
รวม		383	100.0

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. เมื่อได้แบบสอบถามคืนมาทั้งหมด ผู้วิจัยได้คัดเลือกเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์จำนวน 383 ฉบับ เพื่อใช้สำหรับการวิเคราะห์ โดยนำแบบสอบถามที่ได้มาลงรหัสในแบบรายการของแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ที่ศูนย์คอมพิวเตอร์สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

2. ในการวัดระดับเหตุจูงใจของนักศึกษานักศึกษานักพัฒนบริหารศาสตร์ พิจารณาจากค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) โดยกำหนดเกณฑ์เป็น 3 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 3.68 - 5.00 เป็นเหตุจูงใจระดับสูง

ค่าเฉลี่ย 2.34 - 3.67 เป็นเหตุจูงใจระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 2.33 เป็นเหตุจูงใจระดับต่ำ

3. สำหรับแบบสอบถามปลายเปิด ผู้วิจัยได้ประมวลความคิดเห็นที่นอกเหนือจากข้อความในแบบสอบถาม โดยสรุปสาระขอความคิดเห็นแยกเป็นรายด้าน เพื่อหาจำนวนความถี่

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปแปลผล ผู้วิจัยใช้วิธีการทางสถิติดังนี้

1. สถิติเบื้องต้น

1.1 หาค่าเฉลี่ย (mean) คำนวณจากสูตร (Ferguson. 1971 : 45)

$$\bar{X} = \frac{\Sigma X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) คำนวณ
จากสูตร (Ferguson. 1971 : 62)

$$S = \sqrt{\frac{N\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ΣX^2 แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง

2. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม
คำนวณจากสูตร (Ferguson. 1971 : 152)

$$t = \frac{\bar{y}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{N_1} + \frac{S_2^2}{N_2}}}$$

$$df = \frac{\left[\frac{S_1^2}{N_1} + \frac{S_2^2}{N_2} \right]^2}{\frac{\left[\frac{S_1^2}{N_1} \right]^2}{N_1 - 1} + \frac{\left[\frac{S_2^2}{N_2} \right]^2}{N_2 - 2}}$$

เมื่อ	t	แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
	$\bar{x}_1, \bar{x}_2$	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
	S_1^2, S_2^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
	N_1, N_2	แทน จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างที่ 2

3. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม
โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน คำนวณจากสูตร (Winer. 1971 : 110)

$$F = \frac{MS_B}{MS_W}$$

เมื่อ	F	แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน F - distribution
	MS_B	แทน Mean Square ระหว่างกลุ่ม
	MS_W	แทน Mean Square ภายในกลุ่ม

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงใช้ q - statistic ตรวจสอบหาความแตกต่างระหว่างคู่ตามวิธีของ Newman - Keuls method กำหนดจากสูตร (Winer. 1971 : 210 - 218)

$$q = \frac{\bar{T}_{\text{largest}} - \bar{T}'_{\text{smallest}}}{\sqrt{MS_{\text{error}}/n}}$$

เมื่อ q	แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน q - distribution
$\bar{T}_{\text{largest}}$	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มสูง
$\bar{T}_{\text{smallest}}$	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
MS_{error}	แทน Mean Square ภายในกลุ่ม
n	แทน ตัวกลางฮาร์โมนิก

4. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบเครื่องมือ

4.1 หาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) กำหนดจากสูตร (Cronbach. 1970 : 161)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

α	แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
n	แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
S_i^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
S_t^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนจากแบบสอบถาม

4.2 หาอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อ คำนวณจากสูตร (Edward.

1960 : 104)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
	$\bar{X}_H, \bar{X}_L$	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มผู้ได้คะแนนสูงและต่ำ
	S_H^2, S_L^2	แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มผู้ได้คะแนนสูงและต่ำ
	n_H, n_L	แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมดในกลุ่มผู้ได้คะแนนสูงและต่ำ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมาย ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง
SS	แทน	Sum of Squares
MS	แทน	Mean Square
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
F	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน F - distribution
q	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน q - distribution
df	แทน	ระดับชั้นแห่งความเป็นอิสระ (degree of freedom)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอตามลำดับดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาศาสนาและสังคมศาสตร์
2. เปรียบเทียบเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาศาสนาและสังคมศาสตร์ ดังนี้

2.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจของนักศึกษาชายและหญิงที่มีต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านความมุ่งมั่น และรวมทุกด้าน

2.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจของนักศึกษาที่เรียนต่างคณะกันที่มีต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านความมุ่งมั่น และรวมทุกด้าน

2.3 ทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจของนักศึกษาที่มีงานทำและไม่มีงานทำที่มีต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านความมุ่งมั่น และรวมทุกด้าน

2.4 ทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันที่มีต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านความมุ่งมั่น และรวมทุกด้าน

2.5 ทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจของนักศึกษาที่สอบเข้าศึกษาต่อในสถาบัน จำนวนครั้งต่างกัน ที่มีต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านความมุ่งมั่น และรวมทุกด้าน

2.6 ทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจของนักศึกษาที่มีรายได้ต่างกัน ที่มีต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านความมุ่งมั่น และรวมทุกด้าน

3. ความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษานักศึกษานักศึกษานักศึกษาที่บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ที่เห็นเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท จากแบบสอบถามปลายเปิด จำแนกเป็นรายด้าน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ จำแนกเป็นรายชื่อ ตามด้านลักษณะของสถาบัน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านความมุ่งมั่น และรวมทุกด้าน ดังแสดงในตาราง 4 - 8

ตาราง 4 ระดับของเหตุจูงใจด้านลักษณะของสถาบันในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

เหตุจูงใจด้านลักษณะของสถาบัน	$\bar{X}$	S
1. ช่วงเวลาที่สถาบันจัดสอบคัดเลือกเพื่อรับนักศึกษาไม่ตรงกับช่วงเวลาสอบคัดเลือกของสถาบันการศึกษารัฐบาลอื่น	2.75	1.29
2. การสอบคัดเลือกของสถาบันสามารถสอบเก็บสะสมไว้ได้เป็นรายวิชาจนกว่าจะสอบได้ครบ 3 วิชา ตามที่สถาบันกำหนด	3.88	1.14
3. การสมัครสอบเข้าศึกษาในสถาบันไม่จำกัดสาขาความรู้ในระดับปริญญาตรี	3.65	1.27
4. การสมัครสอบเข้าศึกษาในสถาบันไม่จำกัดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี	3.72	1.20
5. การสมัครสอบเข้าศึกษาในสถาบันไม่จำเป็นต้องมีประสบการณ์ในการทำงานมาก่อน	3.41	1.29
6. ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีสุดท้ายของระดับปริญญาตรีก็มีสิทธิสมัครสอบคัดเลือกได้	3.34	1.36
7. สถาบันเปิดสอนเฉพาะระดับบัณฑิตศึกษา	3.33	1.30

ตาราง 4 (ต่อ)

เหตุผลใจกันลักษณะของสถาบัน	$\bar{x}$	S
8. สถาบันเปิดสอนเฉพาะทางด้านการบริหารการพัฒนา ซึ่งแตกต่างจากสถาบันการศึกษาอื่น	3.21	1.14
9. การเรียนปริญญาโทที่สถาบันมีทางเลือกโดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์ก็ได้	3.56	1.10
10. มีครุฑธนาในชื่อเสียงของสถาบัน	3.86	0.99
11. คณาจารย์ของสถาบันหลายท่านมีชื่อเสียงดีเด่น	3.65	1.03
12. คิษย์เก่าของสถาบันมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันทั่วไป	3.18	1.03
รวม (เฉลี่ย)	3.46	0.70

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่าเหตุผลใจรวมในการเข้าศึกษาต่อด้านลักษณะของสถาบันของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์เป็นเหตุผลใจในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.46 เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อพบว่าข้อที่เป็นเหตุผลใจในระดับสูง 3 ข้อ คือ การสอบคัดเลือกของสถาบันสามารถสอบเก็บสะสมไว้ได้เป็นรายวิชาจนกว่าจะสอบได้ครบ 3 วิชาตามที่สถาบันกำหนด (ข้อ 2) มีครุฑธนาในชื่อเสียงของสถาบัน (ข้อ 10) และการสมัครเข้าศึกษาในสถาบันไม่จำกัดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี (ข้อ 4) โดยมีค่าเฉลี่ย 3.88, 3.86 และ 3.72 ตามลำดับ ส่วนข้ออื่น ๆ เป็นเหตุผลใจในระดับปานกลาง คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.65 - 2.75

ตาราง 5 ระดับของเหตุจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัวในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของ
นักศึกษาศาสนาบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

เหตุจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัว	$\bar{X}$	S
13. ต้องการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นทางสาขาวิชาที่เปิดสอนอยู่ในสถาบัน	3.84	1.13
14. ต้องการมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น	4.39	0.80
15. ต้องการเรียนต่อเพราะยังหางานทำไม่ได้	2.38	1.34
16. ต้องการยกระดับคุณวุฒิเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพการงาน	4.13	1.10
17. ต้องการนำความรู้มาปรับปรุงอาชีพการงาน	3.83	1.23
18. ต้องการเปลี่ยนอาชีพใหม่	2.59	1.42
19. สาขาวิชาที่เปิดสอนในสถาบันสอดคล้องกับลักษณะของงานที่ทำอยู่	2.78	1.41
20. สาขาวิชาที่เปิดสอนในสถาบันตรงกับสาขาวิชาที่เรียนมาในระดับปริญญาตรี	3.22	1.41
21. สาขาวิชาที่เปิดสอนในสถาบันตรงกับความต้องการและความสนใจ	4.21	0.80
22. การได้ศึกษาในสถาบันทำให้รู้สึกภาคภูมิใจ	3.59	1.05
รวม (เฉลี่ย)	3.50	0.54

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่าเหตุจูงใจรวมในการเข้าศึกษาต่อด้านเหตุผลส่วนตัวของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เป็นเหตุจูงใจในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.50 เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อพบว่าเหตุผลส่วนตัวที่เป็นเหตุจูงใจสูง ได้แก่ต้องการมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น (ข้อ 14) สาขาวิชาที่เปิดสอนในสถาบันตรงกับความต้องการและความสนใจ (ข้อ 21) ต้องการยกระดับคุณภาพเพื่อก้าวหน้าในอาชีพการงาน (ข้อ 16) ต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นทางสาขาวิชาที่เปิดสอนอยู่ในสถาบัน (ข้อ 13) และต้องการนำความรู้มาปรับปรุงอาชีพการงาน (ข้อ 17) โดยมีค่าเฉลี่ย 4.39, 4.21, 4.13, 3.84 และ 3.83 ตามลำดับ ส่วนข้ออื่น ๆ เป็นเหตุจูงใจในระดับปานกลาง

ตาราง 6 ระดับของเหตุจูงใจด้านการสนับสนุนของผู้อื่นในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

เหตุจูงใจด้านการสนับสนุนของผู้อื่น	$\bar{X}$	S
23. บิดามารดาหรือผู้ปกครองสนับสนุนให้เรียน	3.42	1.21
24. ญาติพี่น้องสนับสนุนให้เรียน	3.08	1.32
25. เพื่อนชักชวนให้มาสมัครสอบเข้าสถาบัน	2.27	1.12
26. อาจารย์ที่เกยสอนในระดับปริญญาตรีแนะนำให้เรียน	2.04	1.08
27. ขณะศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีได้รับการแนะนำจาก ศูนย์บริการแนะแนวของมหาวิทยาลัยที่ศึกษา	1.87	1.02
28. มาสมัครสอบเข้าสถาบันเนื่องจากการประชาสัมพันธ์ ของสถาบัน	2.14	1.12

ตาราง 6 (ต่อ)

เหตุจูงใจด้านการสนับสนุนของผู้อื่น	$\bar{X}$	S
29. ผู้บังคับบัญชาแนะนำให้เรียน	1.61	1.00
30. คนอื่นมาสมัครเข้าเรียนกันมากจึงคิดลองสอบบ้าง	1.92	1.07
รวม (เฉลี่ย)	2.29	0.73

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่าเหตุจูงใจรวมในการเข้าศึกษาต่อด้านการสนับสนุนของผู้อื่นของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เป็นเหตุจูงใจในระดับต่ำ โดยมีค่าเฉลี่ย 2.29 เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อพบว่าเกือบทุกข้อเป็นเหตุจูงใจในระดับต่ำเช่นกัน โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.61 - 2.27 ยกเว้นเพียง 2 ข้อที่เป็นเหตุจูงใจในระดับปานกลาง คือ บิณามารดาหรือผู้ปกครองสนับสนุนให้เรียน (ข้อ 23) และญาติพี่น้องสนับสนุนให้เรียน (ข้อ 24) โดยมีค่าเฉลี่ย 3.42 และ 3.08 ตามลำดับ

ตาราง 7 ระดับของเหตุจูงใจด้านความมุ่งมั่นในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

เหตุจูงใจด้านความมุ่งมั่น	$\bar{X}$	S
31. คาดว่าเมื่อเข้าศึกษาในสถาบันจะสามารถเรียนจบได้เร็วกว่าการเข้าศึกษาในสถาบันอื่น	2.66	1.15
32. คาดว่าใช้ทุนทรัพย์ในการเรียนน้อย	2.71	1.08
33. ในระหว่างศึกษาในสถาบันคาดว่าจะมีโอกาสดำเนินการวิจัยหรือโครงการด้านการเงินจากสถาบัน	1.95	1.05
34. ในระหว่างศึกษาในสถาบันคาดว่าจะมีโอกาสดำเนินการวิจัยหรือโครงการด้านการเงิน	2.15	1.13

ตาราง 7 (ต่อ)

เหตุจูงใจด้านความมุ่งมั่น	$\bar{X}$	S
35. คาดว่าผู้ที่เข้าศึกษาในสถาบันมีโอกาสได้รับทุนการศึกษามากกว่า การเข้าศึกษาในสถาบันอื่น	2.01	1.00
36. คาดว่าเมื่อจบการศึกษาจากสถาบันจะมีโอกาสได้รายได้สูงขึ้น	3.43	1.07
37. คาดว่าเมื่อจบการศึกษาจากสถาบันแล้วจะมีโอกาสหางานได้ ง่ายกว่าจบการศึกษาจากสถาบันอื่น	3.07	1.13
38. คาดว่าเมื่อจบการศึกษาจากสถาบันจะมีโอกาสได้งานทำที่ดี กว่าจบการศึกษาจากสถาบันอื่น	3.05	1.10
39. คาดว่าเมื่อได้เข้าศึกษาในสถาบันจะได้รับการยอมรับจากสังคม	3.49	1.06
40. คาดว่าเมื่อจบการศึกษาจากสถาบันจะมีโอกาสได้รับเกียรติ ในสังคม	3.43	1.04
รวม (เฉลี่ย)	2.80	0.71

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่าเหตุจูงใจรวมในการเข้าศึกษาต่อด้านความมุ่งมั่นของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เป็นเหตุจูงใจในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.80 เมื่อพิจารณาแยก เป็นรายข้อพบว่าเกือบทุกข้อเป็นเหตุจูงใจในระดับปานกลาง คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.49 - 2.66 ยกเว้นเพียง 3 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยในระดับต่ำ คือ ในระหว่างศึกษาในสถาบันคาดว่าจะมีโอกาสหารายได้พิเศษเพื่อเป็นทุนในการศึกษา (ข้อ 34) คาดว่าผู้ที่เข้าศึกษาในสถาบันมีโอกาสได้รับทุนการศึกษามากกว่าการเข้าศึกษาในสถาบันอื่น (ข้อ 35) และในระหว่างศึกษาในสถาบันคาดว่าจะมีโอกาสได้ใช้สวัสดิการด้านการเงินจากสถาบัน (ข้อ 33) โดยมีค่าเฉลี่ย 2.15, 2.01 และ 1.95 ตามลำดับ

ตาราง 8 ระดับของเหตุจูงใจแต่ละด้านในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษา
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ด้าน	$\bar{X}$	S	อันดับ	ระดับ
ลักษณะของสถาบัน	3.46	0.70	2	ปานกลาง
เหตุผลส่วนตัว	3.50	0.54	1	ปานกลาง
การสนับสนุนของผู้อื่น	2.29	0.73	4	ต่ำ
ความมุ่งมั่น	2.80	0.71	3	ปานกลาง
รวม (เฉลี่ย)	3.07	0.51	-	ปานกลาง

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่าเหตุจูงใจรวมทุกด้านของนักศึกษาศาสนาบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์ เป็นเหตุจูงใจในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.07 เมื่อพิจารณาแยก
เป็นรายด้านพบว่า มีด้านการสนับสนุนของผู้อื่นเพียงด้านเดียวเท่านั้นที่เป็นเหตุจูงใจในระดับต่ำ
โดยมีค่าเฉลี่ย 2.29 ส่วนด้านอื่น ๆ อีก 3 ด้าน คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน
และด้านความมุ่งมั่นเป็นเหตุจูงใจในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.50, 3.46 และ 2.80
ตามลำดับ เมื่อจัดอันดับความสำคัญของเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษา
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์แต่ละด้าน จะได้เหตุจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัวมาเป็นอันดับแรก
รองลงมาคือ เหตุจูงใจด้านลักษณะของสถาบัน ด้านความมุ่งมั่น และเหตุจูงใจด้านการสนับสนุน
ของผู้อื่นเป็นอันดับสุดท้าย

2. เปรียบเทียบเหตุผลใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาสถาบัน
บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ จำแนกตามเพศ คณะ สภาพการทำงาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน
ครั้งที่สอบเข้าและรายได้ ดังแสดงในตาราง 9 - 33

ตาราง 9 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุผลใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท
ในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ของนักศึกษายายและหญิง

เหตุผลใจ	ชาย N = 197		หญิง N = 186		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
ด้านลักษณะของสถาบัน	3.46	0.71	3.46	0.69	-0.10
ด้านเหตุผลส่วนตัว	3.49	0.56	3.50	0.51	-0.22
ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น	2.27	0.74	2.32	0.71	-0.76
ด้านความมุ่งหวัง	2.80	0.73	2.79	0.05	0.23
รวม (เฉลี่ย)	3.06	0.54	3.08	0.49	-0.23

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาชายและหญิงของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
มีเหตุผลใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
นั่นคือ นักศึกษาชายและหญิงมีเหตุผลใจโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาชายและหญิงมีเหตุผลใจในการเข้าศึกษาต่อ
ระดับปริญญาโทด้านลักษณะของสถาบัน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่นและด้าน
ความมุ่งหวังแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาสถาบันทั้งชายและหญิงมี
เหตุผลใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 10 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุุจใจด้านลักษณะของสถาบันในการ
เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ของนักศึกษาในแต่ละคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	345.8130	115.2710	1.6361
ภายในกลุ่ม	379	26701.7483	70.4532	
รวม	382	27047.5614		

จากตาราง 10 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาในแต่ละคณะของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
มีเหตุุจใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านลักษณะของสถาบันแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาในแต่ละคณะ คือ นักศึกษาคณะรัฐประศาสนศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ
คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ และคณะสถิติประยุกต์ มีเหตุุจใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท
ด้านลักษณะของสถาบันไม่แตกต่างกัน

ตาราง 11 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัวในการเข้า
ศึกษาคณะระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ของนักศึกษาในแต่ละคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	111.5482	37.1827	1.2996
ภายในกลุ่ม	379	10843.7834	28.6116	
รวม	382	10955.3316		

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาในแต่ละคณะของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
มีเหตุปัจจัยในการเข้าศึกษาคณะระดับปริญญาโทด้านเหตุผลส่วนตัวแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทาง
สถิติ นั่นคือ นักศึกษาในแต่ละคณะของสถาบัน คือ นักศึกษาคณะรัฐประศาสนศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ
คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ และคณะสถิติประยุกต์ มีเหตุปัจจัยในการเข้าศึกษาคณะระดับปริญญาโท
ด้านเหตุผลส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

ตาราง 12 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้อื่นในการเข้า
ศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ของนักศึกษาในแต่ละคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	30.9305	10.3102	0.3051
ภายในกลุ่ม	379	12808.9442	33.7967	
รวม	382	12839.8747		

จากตาราง 12 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาในแต่ละคณะของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
มีเหตุปัจจัยในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านการสนับสนุนของผู้อื่นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาในแต่ละคณะของสถาบัน คือ นักศึกษาคณะรัฐประศาสนศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ
คณะพัฒนาการเกษตรธุรกิจและคณะสถิติประยุกต์ มีเหตุปัจจัยในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้าน
การสนับสนุนของผู้อื่นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 13 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุปัจจัยด้านความมุ่งหวังในการเข้าศึกษา
ต่อในระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ของนักศึกษาในแต่ละคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	80.5082	26.8361	0.5362
ภายในกลุ่ม	379	18967.5493	50.0463	
รวม	382	19048.0575		

จากตาราง 13 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาในแต่ละคณะของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
มีเหตุปัจจัยในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านความมุ่งหวังแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทาง
สถิติ นั่นคือ นักศึกษาในแต่ละคณะของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ คือ นักศึกษาคณะ
รัฐประศาสนศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจและคณะสถิติประยุกต์ มีเหตุปัจจัย
ในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านความมุ่งหวังไม่แตกต่างกัน

ตาราง 14 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจโดยส่วนรวมในการเข้าศึกษาต่อ
ระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ของนักศึกษาในแต่ละคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	1658.7101	552.9034	1.3173
ภายในกลุ่ม	379	159071.0706	419.7126	
รวม	382	160729.7807		

จากตาราง 14 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาในแต่ละคณะของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาในแต่ละคณะของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์คือ นักศึกษาคณะรัฐประศาสนศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ และคณะสถิติประยุกต์ มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 15 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท
เนสถานบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ของนักศึกษาที่ม้งานทำและไม่ม้งานทำ

เหตุจูงใจ	ม้งานทำ N = 146		ไม่ม้งานทำ N = 237		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
ด้านลักษณะของสถาบัน	3.46	0.74	3.46	0.68	0.07
ด้านเหตุผลส่วนตัว	3.67	0.50	3.39	0.53	5.03**
ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น	2.23	0.78	2.33	0.69	-1.30
ด้านความม้งหวัง	2.75	0.74	2.82	0.68	-0.99
รวม (เฉลี่ย)	3.09	0.54	3.06	0.05	0.59

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 15 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาศาสนบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่ม้งานทำและไม่ม้งานทำ มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาที่ม้งานทำและไม่ม้งานทำมีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาที่ม้งานทำและไม่ม้งานทำ มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านลักษณะของสถาบัน ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น และด้านความม้งหวังแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านเหตุผลส่วนตัว นักศึกษาที่ม้งานทำและไม่ม้งานทำ มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่ม้งานทำมีเหตุจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัวในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทสูงกว่านักศึกษาที่ไม่ม้งานทำ

ตาราง 16 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจด้านลักษณะของสถาบันในการเข้า
ศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	145.7142	72.8571	1.0291
ภายในกลุ่ม	380	26901.8471	70.7943	
รวม	382	27047.5614		

จากตาราง 16 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาศาสนาบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนในระดับปริญญาตรีต่างกัน มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้าน
ลักษณะของสถาบันแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาที่มีผลการเรียนใน
ระดับปริญญาตรีเป็นคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.25 คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.25 - 2.99 และ
คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านลักษณะ
ของสถาบันไม่แตกต่างกัน

ตาราง 17 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัวในการเข้า
ศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	37.9354	18.9677	0.6602
ภายในกลุ่ม	380	10917.3962	28.7300	
รวม	382	10955.3316		

จากตาราง 17 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาศาสนาบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนในระดับปริญญาตรีต่างกัน มีเหตุปัจจัยในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้าน
เหตุผลส่วนตัวแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับ
ปริญญาตรีเป็นคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.25 คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.25 - 2.99 และ
คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป มีเหตุปัจจัยในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านเหตุผลส่วนตัว
ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 18 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจด้านการสนับสนุนของผู้อื่นในการ
เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	23.5844	11.7922	0.3496
ภายในกลุ่ม	380	12816.2903	33.7271	
รวม	382	12839.8747		

จากตาราง 18 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาศาสนาบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนในระดับปริญญาตรีต่างกันมีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้าน
การสนับสนุนของผู้อื่นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาที่มีผลการเรียน
ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.25 คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.25 - 2.99
และคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท
ด้านการสนับสนุนของผู้อื่นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 19 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจด้านความมุ่งมั่นในการเข้า
ศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	149.5992	74.7996	1.5040
ภายในกลุ่ม	380	18898.4582	49.7328	
รวม	382	19048.0574		

จากตาราง 19 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาศาสนบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนในระดับปริญญาตรีต่างกันมีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านความ
มุ่งมั่นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับปริญญาตรี
คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.25 คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.25 - 2.99 และคะแนน
เฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านความมุ่งมั่น
ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 20 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจโดยส่วนรวมในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	967.4778	481.7389	1.1506
ภายในกลุ่ม	380	159762.3029	420.4271	
รวม	382	160729.7807		

จากตาราง 20 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาศาสนาบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปริญญาตรีต่างกันมีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับปริญญาตรีคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.25 คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.25 - 2.99 และคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 21 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจด้านลักษณะของสถาบันในการเข้า
ศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันนิติพัฒนบริหารศาสตร์ของนักศึกษาที่สอบเข้าศึกษาต่อ
ในสถาบัน จำนวนครั้งต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	962.4930	483.2465	7.0107*
ภายในกลุ่ม	380	26085.0684	68.6449	
รวม	382	27047.5614		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาศาสนาบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่สอบเข้า
ศึกษาต่อในสถาบัน จำนวนครั้งต่างกัน มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ด้านลักษณะ
ของสถาบันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ นักศึกษาที่สอบเข้าสถาบัน
จำนวน 1 ครั้ง นักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันจำนวน 2 ครั้ง และนักศึกษาที่สอบเข้าสถาบัน
จำนวน 3 ครั้งหรือมากกว่า มีเหตุจูงใจด้านลักษณะของสถาบันแตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่จึงใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธีของ
นิวแมน คูลส์ (Newman Kuels) ดังแสดงในตาราง 22

ตาราง 22 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่สอบเข้าศึกษาต่อใน
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ จำนวนครั้งต่างกัน ด้านลักษณะของสถาบัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	จำนวน 1 ครั้ง	จำนวน 2 ครั้ง	จำนวน 3 ครั้ง หรือมากกว่า
		39.5111	41.9927	43.3874
จำนวน 1 ครั้ง	39.5111	-	2.4816*	3.8763*
จำนวน 2 ครั้ง	41.9927	-	-	1.3947
จำนวน 3 ครั้งหรือมากกว่า	43.3874	-	-	-
		r	2	3
		q .95 (r,380)	2.80	3.36
$\sqrt{MS_{error}/n}$		q .95 (r,380)	2.0626	2.4751

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 22 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่สอบเข้าศึกษาต่อในสถาบัน จำนวน 3 ครั้งหรือมากกว่า กับนักศึกษาที่สอบเข้าสถาบัน จำนวน 1 ครั้ง และนักศึกษาที่สอบเข้าสถาบัน จำนวน 2 ครั้งกับนักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันจำนวน 1 ครั้ง มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านลักษณะของสถาบันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ นักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันจำนวน 3 ครั้งหรือมากกว่า และนักศึกษาที่สอบเข้าสถาบัน จำนวน 2 ครั้ง มีเหตุจูงใจด้านลักษณะของสถาบันสูงกว่านักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันจำนวน 1 ครั้ง ส่วนนักศึกษาที่สอบเข้าสถาบัน จำนวน 3 ครั้งหรือมากกว่า มีเหตุจูงใจด้านลักษณะของสถาบันไม่แตกต่างกับนักศึกษาที่สอบเข้าสถาบัน จำนวน 2 ครั้ง

ตาราง 23 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัวในการเข้า
ศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ของนักศึกษาที่สอบเข้าศึกษา
ต่อในสถาบัน จำนวนครั้งต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	290.6748	145.3374	5.1786 [*]
ภายในกลุ่ม	380	10664.6568	28.0649	
รวม	382	10955.3316		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 23 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่สอบเข้า
ศึกษาต่อในสถาบัน จำนวนครั้งต่างกัน มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้าน
เหตุผลส่วนตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ นักศึกษาที่สอบเข้า
สถาบันจำนวน 1 ครั้ง นักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันจำนวน 2 ครั้ง และนักศึกษาที่สอบเข้าสถาบัน
จำนวน 3 ครั้งหรือมากกว่า มีเหตุจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัวแตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธีของ
นิวแมน คูลส์ (Newman Kue1s) ดังแสดงในตาราง 24

ตาราง 24 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่สอบเข้าศึกษาต่อใน
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ จำนวนครั้งต่างกัน ด้านเหตุผลส่วนตัว

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	จำนวน 1 ครั้ง	จำนวน 2 ครั้ง	จำนวน 3 ครั้ง หรือมากกว่า
		33.9778	34.9489	36.1622
จำนวน 1 ครั้ง	33.9778	-	0.9711	2.1844 *
จำนวน 2 ครั้ง	34.9489	-	-	1.2133
จำนวน 3 ครั้งหรือมากกว่า	36.1622	-	-	-
		r	2	3
		q .95 (r,380)	2.80	3.36
$\sqrt{MS_{error}/n}$		q .95 (r,380)	1.3189	1.5826

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 24 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่สอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันจำนวน 3 ครั้งหรือมากกว่า และนักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันจำนวน 1 ครั้ง มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านเหตุผลส่วนตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ นักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันจำนวน 3 ครั้งหรือมากกว่า มีเหตุจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัวสูงกว่านักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันจำนวน 1 ครั้ง ส่วนนักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันจำนวน 3 ครั้งหรือมากกว่ากับนักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันจำนวน 2 ครั้ง และนักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันจำนวน 2 ครั้งกับนักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันจำนวน 1 ครั้ง มีเหตุจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัวแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันจำนวน 3 ครั้งหรือมากกว่ากับนักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันจำนวน 2 ครั้ง และนักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันจำนวน 2 ครั้งกับนักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันจำนวน 1 ครั้ง มีเหตุจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

ตาราง 25 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจด้านการสนับสนุนของผู้อื่นในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ของนักศึกษาที่สอบเข้าศึกษาต่อในสถาบัน จำนวนครั้งต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	8.7610	4.3805	0.1297
ภายในกลุ่ม	380	12831.1137	33.7661	
รวม	382	12839.8747		

จากตาราง 25 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่สอบเข้าศึกษาต่อในสถาบัน จำนวนครั้งต่างกัน มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านการสนับสนุนของผู้อื่นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันจำนวน 1 ครั้ง นักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันจำนวน 2 ครั้ง และนักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันจำนวน 3 ครั้งหรือมากกว่า มีเหตุจูงใจด้านการสนับสนุนของผู้อื่นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 26 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุลงใจด้านความมุ่งมั่นในการเข้า
ศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ของนักศึกษาที่สอบเข้าศึกษาต่อ
ในสถาบัน จำนวนครั้งต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	112.0210	56.0105	1.1240
ภายในกลุ่ม	380	18936.0364	49.8317	
รวม	382	19048.0574		

จากตาราง 26 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่สอบเข้า
ศึกษาต่อในสถาบัน จำนวนครั้งต่างกัน มีเหตุลงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้าน
ความมุ่งมั่นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันจำนวน
1 ครั้ง นักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันจำนวน 2 ครั้ง และนักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันจำนวน
3 ครั้งหรือมากกว่า มีเหตุลงใจด้านความมุ่งมั่นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 27 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจโดยส่วนรวมในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ของนักศึกษาที่สอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันจำนวนครั้งต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	3696.1979	1848.0990	4.4721 [*]
ภายในกลุ่ม	380	157033.5828	413.2463	
รวม	382	160729.7807		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 27 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่สอบเข้าศึกษาต่อในสถาบัน จำนวนครั้งต่างกัันมีเหตุจูงใจโดยส่วนรวม ในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ นักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันจำนวน 1 ครั้ง นักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันจำนวน 2 ครั้ง และนักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันจำนวน 3 ครั้งหรือมากกว่า มีเหตุจูงใจโดยส่วนรวมแตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธีของนิวแมน กูเอลส์ (Newman Kuels) ดังแสดงในตาราง 28

ตาราง 28 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่สอบเข้าศึกษาต่อในสถาบัน
บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ จำนวนครั้งต่างกัน โดยส่วนรวม

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	จำนวน 1 ครั้ง	จำนวน 2 ครั้ง	จำนวน 3 ครั้ง หรือมากกว่า
		118.8815	123.5547	126.5315
จำนวน 1 ครั้ง	118.8815	-	4.6732	7.6500 *
จำนวน 2 ครั้ง	123.5547	-	-	2.9768
จำนวน 3 ครั้งหรือมากกว่า	126.5315	-	-	-
		r	2	3
		q .95 (r,380)	2.80	3.36
$\sqrt{MS_{error}/n}$		q .95 (r,380)	5.0608	6.0729

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 28 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่สอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันจำนวน 3 ครั้งหรือมากกว่า และนักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันจำนวน 1 ครั้ง มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ นักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันจำนวน 3 ครั้งหรือมากกว่า มีเหตุจูงใจโดยส่วนรวมสูงกว่านักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันจำนวน 1 ครั้ง ส่วนนักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันจำนวน 3 ครั้งหรือมากกว่า กับนักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันจำนวน 2 ครั้ง และนักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันจำนวน 2 ครั้งกับนักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันจำนวน 1 ครั้ง มีเหตุจูงใจโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันจำนวน 3 ครั้งหรือมากกว่า กับนักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันจำนวน 2 ครั้ง และนักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันจำนวน 2 ครั้งกับนักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันจำนวน 1 ครั้ง มีเหตุจูงใจโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 29 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุุจใจด้านลักษณะของสถาบันในการเข้า
ศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ของนักศึกษาที่มีรายได้ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	39.9691	19.9845	0.2812
ภายในกลุ่ม	380	27007.5923	71.0726	
รวม	382	27047.5614		

จากตาราง 29 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาศาสนาบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่มีรายได้
ต่างกัน มีเหตุุจใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านลักษณะของสถาบันแตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาที่มีรายได้ต่ำกว่า 2,000 บาท มีรายได้ตั้งแต่
2,000 - 4,999 บาท และมีรายได้ตั้งแต่ 5,000 บาทขึ้นไป มีเหตุุจใจในการเข้าศึกษาต่อ
ระดับปริญญาโทด้านลักษณะของสถาบันไม่แตกต่างกัน

ตาราง 30 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุุจใจด้านเหตุผลส่วนตัวในการเข้า
ศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ของนักศึกษามีรายได้ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	30.3326	15.1663	0.5275
ภายในกลุ่ม	380	10924.9990	28.7500	
รวม	382	10955.3316		

จากตาราง 30 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่มีรายได้ต่างกัน มีเหตุุจใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านเหตุผลส่วนตัวแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาที่มีรายได้ต่ำกว่า 2,000 บาท มีรายได้ตั้งแต่ 2,000 - 4,999 บาท และมีรายได้ตั้งแต่ 5,000 บาทขึ้นไป มีเหตุุจใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านเหตุผลส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

ตาราง 31 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจด้านการสนับสนุนของผู้อื่นในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ของนักศึกษาที่มีรายได้ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	153.8709	76.9354	2.3045
ภายในกลุ่ม	380	12686.0038	33.3842	
รวม	382	12839.8747		

จากตาราง 31 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่มีรายได้ต่างกัน มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านการสนับสนุนของผู้อื่นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาที่มีรายได้ต่ำกว่า 2,000 บาท มีรายได้ตั้งแต่ 2,000 - 4,999 บาท และมีรายได้ตั้งแต่ 5,000 บาทขึ้นไป มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านการสนับสนุนของผู้อื่นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 32 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจด้านความมุ่งหวังในการเข้า
ศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ของนักศึกษาที่มีรายได้ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	87.4428	43.7214	0.8762
ภายในกลุ่ม	380	18960.6146	49.8964	
รวม	382	19048.0574		

จากตาราง 32 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาศาสนาบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่มีรายได้ต่างกัน มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านความมุ่งหวังแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาที่มีรายได้ต่ำกว่า 2,000 บาท มีรายได้ตั้งแต่ 2,000 - 4,999 บาท และมีรายได้ตั้งแต่ 5,000 บาทขึ้นไป มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านความมุ่งหวังไม่แตกต่างกัน

ตาราง 33 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจโดยส่วนรวมในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ของนักศึกษาที่มีรายได้ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	482.6443	241.3222	0.5723
ภายในกลุ่ม	380	160247.1364	421.7030	
รวม	382	160729.7807		

จากตาราง 33 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่มีรายได้ต่างกันมีเหตุจูงใจโดยส่วนรวม ในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาที่มีรายได้ต่ำกว่า 2,000 บาท มีรายได้ตั้งแต่ 2,000 - 4,999 บาท และมีรายได้ตั้งแต่ 5,000 บาทขึ้นไป มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน

3. ความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่เป็นเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท จากแบบสอบถามปลายเปิดสามารถสรุปรวบรวมความคิดเห็นได้ทั้งหมด 38 ข้อ จำแนกเป็นแบบสอบถามด้านลักษณะของสถาบัน 13 ข้อ ด้านเหตุผลส่วนตัว 14 ข้อ ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น 5 ข้อ และด้านความมุ่งหวัง 6 ข้อ ดังแสดงในตาราง 34 - 37

ตาราง 34 ความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่เป็นเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ด้านลักษณะของสถาบัน เรียงตามลำดับจำนวนความถี่

ความคิดเห็นเพิ่มเติมด้านลักษณะของสถาบัน	จำนวนความถี่
1. สถานที่และบรรยากาศของสถาบันเงียบสงบมีร่มรื่นน่าเรียน	15
2. สถาบันรับนักศึกษาจำนวนมากกว่่าสถาบันอื่น	14
3. นักศึกษาทุกคนของสถาบันมีความเสมอภาคกัน ไม่มีการแบ่งแยกว่าจบปริญญาตรีมาจากที่ใด ทุกคนเริ่มกันเรียนด้วยความเท่าเทียมกันทั้งในสายตาอาจารย์และนักศึกษา	8
4. สถาบันอยู่ใกล้บ้าน การเดินทางสะดวก	5
5. ข้อสอบเข้าของสถาบันมีลักษณะเปิดกว้างไม่ตามเฉพาะเจาะจงในวิชาใดวิชาหนึ่งมากเกินไป เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้จบปริญญาตรีจากทุกสาขาสามารถพิสูจน์ความสามารถของตนได้เต็มที่	4
6. เป็นสถาบันที่ค่อนข้างมีอิสระในด้านความคิด	4
7. สาขาวิชาที่เปิดสอนในสถาบันตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน	3
8. การที่สถาบันรับนักศึกษาเข้าเรียนปีละ 2 ภาค ทำให้นักศึกษามีโอกาสได้เรียนเร็วขึ้น	2

ตาราง 34 (ต่อ)

ความคิดเห็นเพิ่มเติมด้านลักษณะของสถาบัน	จำนวนความเห็น
9. สถาบันมีระบบอำนวยความสะดวกให้ผู้สมัครสอบดี	2
10. เป็นสถาบันที่มีอิสระในการแต่งกาย	2
11. สาขาวิชาที่เปิดสอนในสถาบันเป็นสาขาที่ใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้มากที่สุด	2
12. ช่วงที่สถาบันเปิดสอบอยู่ในช่วงเกี่ยวกับการสอบของสถาบันอื่น จึงทำให้ไม่ต้องเสียเวลาทูลงหนังสือหลายรอบ	1
13. เป็นสถาบันการศึกษาที่อบอุ่น ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา กับนักศึกษา และอาจารย์กับนักศึกษามีมาก	1
รวม	63

จากตาราง 34 แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่เป็นเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาคือระดับปริญญาโทด้านลักษณะของสถาบัน มีผู้ให้ความคิดเห็นรวม 63 ราย เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีผู้ให้ความคิดเห็นมากที่สุด คือ สถาบันที่และบรรยากาศของสถาบันเงียบสงบ ร่มรื่นน่าเรียน มีผู้ให้ความคิดเห็นจำนวน 15 ราย รองลงมาคือ สถาบันรับนักศึกษาจำนวนมากกว่าสถาบันอื่น มีผู้ให้ความคิดเห็นจำนวน 14 ราย ส่วนข้อที่มีผู้ให้ความคิดเห็นน้อยที่สุดมี 2 ข้อ คือ ช่วงที่สถาบันเปิดสอบอยู่ในช่วงเกี่ยวกับการสอบของสถาบันอื่น จึงทำให้ไม่ต้องเสียเวลาทูลงหนังสือหลายรอบ และเป็นสถาบันการศึกษาที่อบอุ่นความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับนักศึกษาและอาจารย์กับนักศึกษามีมาก มีผู้ให้ความคิดเห็นข้อละ 1 ราย

ตาราง 35 ความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษานักศึกษานักศึกษานักศึกษาที่บัณฑิตศึกษาด้านบริหารศาสตรที่เป็นเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ด้านเหตุผลส่วนตัว เรียงตามลำดับจำนวนความถี่

ความคิดเห็นเพิ่มเติมด้านเหตุผลส่วนตัว	จำนวนความถี่
1. ต้องการมีประสบการณ์ในการศึกษาให้มากขึ้น	21
2. ต้องการเพื่อน	9
3. อยากเป็นมหาวิทยาลัย	9
4. เพื่อเป็นเกียรติแก่วงศ์สกุล	8
5. เรียนต่อเพราะเบื่องานที่ทำอยู่	7
6. เพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพ	3
7. ต้องการที่จะเพิ่มคุณค่าของตนเอง	3
8. ต้องการพิสูจน์ตัวเองในเรื่องการศึกษาต่อ	2
9. สอบเข้าที่อื่นไม่ได้	2
10. เป็นสถาบันที่สอบเข้ายากมากซึ่งท้าทายความสามารถที่จะเข้ามาเป็นนักศึกษาของสถาบัน	2
11. อยากรู้ อยากเห็น	1
12. ต้องการมีโอกาสนในการหาแนวทางชีวิตของตนเอง	1
13. ต้องการความภูมิใจในการใช้ชีวิตตนเองในชาตินี้ให้คุ้มค่า	1
14. การสอบเข้าของสถาบันเมื่อเปรียบเทียบกับที่อื่นแล้วง่ายกว่า	1
รวม	70

จากตาราง 35 แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษาด้านบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่เป็นเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ด้านเหตุผลส่วนตัว มีผู้ให้ความคิดเห็นรวม 70 ราย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีผู้ให้ความคิดเห็นมากที่สุด คือ ต้องการเพิ่มทุนประสบการณ์ในการศึกษาให้มากขึ้น มีผู้ให้ความคิดเห็นจำนวน 21 ราย รองลงมาคือ ต้องการเพื่อนและอยากเป็นมหานักคิด มีผู้ให้ความคิดเห็นข้อละ 9 ราย ส่วนข้อที่มีผู้ให้ความคิดเห็นน้อยที่สุดมีอยู่ 4 ข้อคือ อยากรู้ อยากเห็น ต้องการมีโอกาสนในการหาแนวทางชีวิตของตนเอง ต้องการมีความภูมิใจในการใช้ชีวิตตนเองในชาตินี้ให้คุ้มค่า และการสอบเข้าของสถาบันเมื่อเปรียบเทียบกับที่อื่นแล้วง่ายกว่า มีผู้ให้ความคิดเห็นข้อละ 1 ราย

ตาราง 36 ความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษาด้านบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่เป็นเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น เรียงตามลำดับจำนวนความถี่

ความคิดเห็นเพิ่มเติมด้านการสนับสนุนของผู้อื่น	จำนวนความถี่
1. ได้รับคำแนะนำจากนักศึกษาของสถาบัน	4
2. หน่วยงานให้การสนับสนุน	3
3. ญาติพี่น้องมีการศึกษาอยู่ในระดับสูงทุกคน จึงเป็นผลให้ตนเองต้องเรียนสูงตามไปด้วย	2
4. คู่สมรสสนับสนุนให้เรียน	2
5. ได้รับคำแนะนำจากข้าราชการของสถาบัน	1
รวม	12

จากตาราง 36 แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่เป็นเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านการสนับสนุนของผู้อื่น มีผู้ให้ความคิดเห็นรวม 12 ราย เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีผู้ให้ความคิดเห็นมากที่สุด คือ ได้รับคำแนะนำจากนักกีฬาของสถาบัน มีผู้ให้ความคิดเห็นจำนวน 4 ราย รองลงมาคือ หน่วยงานให้การสนับสนุน มีผู้ให้ความคิดเห็นจำนวน 3 ราย ส่วนข้อที่มีผู้ให้ความคิดเห็นน้อยที่สุดคือ ได้รับคำแนะนำจากข้าราชการของสถาบัน มีผู้ให้ความคิดเห็นจำนวน 1 ราย

ตาราง 37 ความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่เป็นเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ด้านความมุ่งมั่น เรียงตามลำดับจำนวนความถี่

ความคิดเห็นเพิ่มเติมด้านความมุ่งมั่น	จำนวนความถี่
1. คาดว่าเมื่อเข้ามาเรียนแล้วจะสามารถพัฒนาตนเองได้ดีขึ้น	7
2. คาดว่าจะได้ร่วมสังคมกับบุคคลที่มีความรู้ซึ่งอยู่ในแนวอาชีพเดียวกัน อันจะเป็นผลดีในภายภาคหน้า	5
3. คาดว่าเมื่อจบการศึกษาจากสถาบันแล้วจะนำความรู้ไปพัฒนาประเทศในท้องถิ่นทุรกันดาร	4
4. คาดว่าสาขาวิชาที่เปิดสอนในสถาบันจะสามารถทำประโยชน์ต่อตนเองได้มาก	4
5. คาดว่าจะมีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับผู้ที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน	2
6. สถาบันเป็นความหวังที่จะรู้และเข้าใจปัญหา รวมทั้งการแก้ไขอย่างเป็นระบบ	1
รวม	23

จากตาราง 37 แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่เป็นเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านความมุ่งหวัง มีผู้ให้ความคิดเห็นรวม 23 ราย เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีผู้ให้ความคิดเห็นมากที่สุดคือ คาดว่าเมื่อเข้ามาเรียนแล้วจะสามารถพัฒนาตนเองได้ดีขึ้น มีผู้ให้ความคิดเห็นจำนวน 7 ราย รองลงมาคือ คาดว่าจะได้ร่วมสังคมกับบุคคลที่มีความรู้ซึ่งอยู่ในแนวอาชีพเดียวกันอันจะเป็นผลดีในภายภาคหน้า มีผู้ให้ความคิดเห็นจำนวน 5 ราย ส่วนข้อที่มีผู้ให้ความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ สถาบันเป็นความหวังที่จะรู้และเข้าใจปัญหารวมทั้งการแก้ไขอย่างเป็นระบบ มีผู้ให้ความคิดเห็นจำนวน 1 ราย

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ

1. ศึกษาเหตุผลใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เกี่ยวกับด้านลักษณะของสถาบัน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น และด้านความมุ่งหวัง
2. เปรียบเทียบเหตุผลใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ โดยจำแนกตาม เพศ คณะ สภาพการทำงาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวนครั้งที่สอบเข้า และรายได้

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่นักศึกษาระดับปริญญาโท ชั้นปีที่ 1 ซึ่งศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2528 ของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ จำนวน 383 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามคณะ 4 คณะ คือ คณะรัฐประศาสนศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ และคณะสถิติประยุกต์

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ รวม 4 ด้าน คือ ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น และด้านความมุ่งหวัง จำนวน 40 ข้อ โดยมีค่าความเชื่อมั่น 0.93

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุฉุกเฉินใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ทั้งรายข้อและรายด้าน แล้วนำค่าเฉลี่ย มาประเมินโดยใช้เกณฑ์พิจารณาเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 3.68 - 5.00 เป็นเหตุฉุกเฉินใจระดับสูง

ค่าเฉลี่ย 2.34 - 3.67 เป็นเหตุฉุกเฉินใจระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 2.33 เป็นเหตุฉุกเฉินใจระดับต่ำ

2. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเหตุฉุกเฉินใจของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ตามตัวแปรต่าง ๆ ที่มีต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโททั้ง 4 ด้าน และรวมทุกด้าน โดยใช้ t - test และ F - test

3. รวบรวมข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นเพิ่มเติม เกี่ยวกับเหตุฉุกเฉินใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท จากแบบสอบถามปลายเปิด

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับเหตุฉุกเฉินใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ สรุปผลได้ดังนี้

1. นักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์มีเหตุฉุกเฉินใจปานกลางในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบัน โดยมีเหตุฉุกเฉินใจด้านเหตุผลส่วนตัวเป็นเหตุฉุกเฉินใจสูงสุด รองลงมา คือ เหตุฉุกเฉินใจด้านลักษณะของสถาบัน ด้านความมุ่งมั่น และด้านการสนับสนุนของผู้อื่นตามลำดับ เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ มีเหตุฉุกเฉินใจปานกลางเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านการสนับสนุนของผู้อื่น เพียงด้านเดียวที่มีเหตุฉุกเฉินใจต่ำ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ต้องการมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น รองลงมา คือ สาขาวิชาที่เปิดสอนในสถาบันตรงกับความต้องการและความสนใจ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บังคับบัญชาแนะนำให้เรียน

2. ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พบว่า

2.1 นักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ทั้งชายและหญิงมีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านลักษณะของสถาบัน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านความมุ่งมั่น และเหตุจูงใจโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน

2.2 นักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ในแต่ละคณะ คือ นักศึกษาคณะรัฐประศาสนศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ และคณะสถิติประยุกต์ มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านลักษณะของสถาบัน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านความมุ่งมั่น และเหตุจูงใจโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน

2.3 นักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่มีงานทำและไม่มีงานทำมีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านเหตุผลส่วนตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่มีงานทำมีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทสูงกว่านักศึกษาที่ไม่มีงานทำ แต่มีเหตุจูงใจด้านลักษณะของสถาบัน ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านความมุ่งมั่น และเหตุจูงใจโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน

2.4 นักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปริญญาตรีต่างกัน มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านความมุ่งมั่น และเหตุจูงใจโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน

2.5 นักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่สอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันจำนวนครั้งต่างกันมีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันด้านการสนับสนุนของผู้อื่นและด้านความมุ่งมั่นไม่แตกต่างกัน แต่มีเหตุจูงใจด้านลักษณะของสถาบัน ด้านเหตุผลส่วนตัว และเหตุจูงใจโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อตรวจสอบเป็นรายคู่พบว่านักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันจำนวน 3 ครั้งหรือมากกว่า มีเหตุจูงใจด้านลักษณะของสถาบัน ด้านเหตุผลส่วนตัวและเหตุจูงใจโดยส่วนรวมสูงกว่านักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันจำนวน 1 ครั้ง และนักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันจำนวน 2 ครั้ง มีเหตุจูงใจด้านลักษณะของสถาบันสูงกว่านักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันจำนวน 1 ครั้ง ส่วนกลุ่มอื่น ๆ มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท

2.6 นักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่มีรายได้ต่างกันมีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาคณะระดับปริญญาโทด้านลักษณะของสถาบัน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านความมุ่งมั่นและมีเหตุจูงใจโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน

3. ความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษาลานบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่เป็นเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทจากแบบสอบถามปลายเปิด พบว่าเหตุจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัวเป็นเหตุจูงใจสูงสุดที่ทำให้นักศึกษาเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบัน รองลงมาคือ เหตุจูงใจด้านลักษณะของสถาบัน ด้านความมุ่งมั่นและด้านการสนับสนุนของผู้อื่นตามลำดับ

อภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1. นักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาคณะระดับปริญญาโท ด้านเหตุผลส่วนตัวสูงสุด รองลงมาคือ ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านความมุ่งมั่นและด้านการสนับสนุนของผู้อื่นตามลำดับ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักศึกษาของสถาบันเป็นผู้ที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีมาแล้ว ย่อมจะมีความคิดเห็นในเรื่องการเรียนแตกต่างจากผู้เรียนในระดับประถมและมัธยมที่ส่วนใหญ่จะเรียนตามความต้องการของพ่อแม่หรือผู้ปกครองหรือเรียนตามเพื่อน ผู้ที่ศึกษาในระดับอุดมศึกษาน่าจะมีความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้นในการที่จะตัดสินใจทำอะไร แนวความคิดในเรื่องเกี่ยวกับการเรียนก็เช่นกันที่บุคคลในระดับนี้มักจะตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง โดยที่บุคคลอื่นมีอิทธิพลน้อยมาก (ทิพย์พรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา 2526 : 33) นอกจากนี้ ดวงเคื่อน พันธุมนาวัน (ดวงเคื่อน พันธุมนาวัน 2518 : 18) ได้กล่าวว่า นักจิตวิทยาเชื่อว่าเหตุจูงใจภายในมีความสำคัญกว่าเหตุจูงใจภายนอก เพราะเหตุจูงใจที่เกิดขึ้นเองในตัวบุคคลจะทำให้บุคคลประสบความสำเร็จได้มากกว่า ดังนั้นจึงน่าจะเป็นไปได้ที่นักศึกษาของสถาบันมีเหตุจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัว ซึ่งเป็นเหตุจูงใจภายในสูงกว่าเหตุจูงใจด้านการสนับสนุนของผู้อื่นซึ่งเป็นเหตุจูงใจภายนอก

2. ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ที่พบว่า นักศึกษาชายและหญิงมีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านต่าง ๆ และเหตุจูงใจโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า สังคมในปัจจุบันได้เปิดโอกาสให้ชายกับหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะในเรื่องของการศึกษา ดังนั้นชายกับหญิงจึงมีความสามารถไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน การตัดสินใจหรือความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ของชายและหญิงจึงไม่น่าแตกต่างกัน

3. ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจ ในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่เรียนต่างคณะกันพบว่า นักศึกษาคณะรัฐประศาสนศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ และคณะสถิติประยุกต์มีเหตุจูงใจในด้านต่าง ๆ และ มีเหตุจูงใจโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะการที่สถาบันกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะเข้าศึกษาในคณะใดคณะหนึ่งไว้กว้าง ๆ ว่าต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีโดยไม่ได้ระบุสาขาวิชาให้ตรงกับคณะที่จะเข้าศึกษา นักศึกษาที่จะเข้าศึกษาในสถาบันมีโอกาที่จะเลือกสอบเข้าคณะต่าง ๆ ได้ตามความถนัดและความสนใจ ทุกคนมีความเสมอภาคในการเลือกเข้าศึกษาในคณะต่าง ๆ ของสถาบัน นอกจากนั้นจากการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของผู้สมัครทดสอบเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันของหน่วยวิจัยสถาบัน (สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 2529 : 123) พบว่าในความเป็นจริงแล้วผู้มาสมัครเข้าศึกษาในแต่ละคณะ มักจะมีพื้นฐานความรู้ระดับปริญญาตรีตรง หรือใกล้เคียงกับสาขาวิชาที่คณะเปิดสอนอยู่แล้ว เช่น ผู้ที่จะเข้าศึกษาในคณะรัฐประศาสนศาสตร์ส่วนใหญ่จะสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขารัฐศาสตร์ หรือผู้ที่จะเข้าศึกษาในคณะบริหารธุรกิจส่วนใหญ่จะสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางสาขาบริหารธุรกิจ เป็นต้น ดังนั้น นักศึกษาที่เรียนต่างคณะกัน จึงมีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทไม่แตกต่างกัน เพราะส่วนใหญ่ นักศึกษาแต่ละคณะจะเรียนตามที่ตนมีพื้นฐานมาก่อน ดังกล่าว

4. ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่มีงานทำและไม่มีงานทำ พบว่า นักศึกษาที่มีงานทำมีเหตุจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัวสูงกว่านักศึกษาที่ไม่มีงานทำ อาจเป็นเพราะว่า

เหตุจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัวเป็นเหตุจูงใจที่เกี่ยวข้องกับอาชีพการงาน นักศึกษาที่มีงานทำแล้ว ต้องการนำความรู้มาใช้ประโยชน์ในการทำงาน จึงน่าจะมีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ สูงกว่านักศึกษาที่ยังไม่มีงานทำ ซึ่งนักศึกษาที่ไม่มีงานทำเหล่านี้อาจจะเรียนต่อเพราะยังหา งานทำไม่ได้ จึงทำให้มีเหตุจูงใจในด้านเหตุผลส่วนตัวในการเข้าศึกษาต่อน้อยกว่า ส่วนเหตุจูงใจในด้านลักษณะของสถาบัน ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น และด้านความมุ่งมั่นเป็น เหตุจูงใจที่ไม่เกี่ยวข้องหรือมีผลโดยตรงต่ออาชีพการงาน นักศึกษาที่มีงานทำและไม่มีงานทำ จึงมีเหตุจูงใจไม่แตกต่างกัน

5. ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน พบว่านักศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษา ต่อระดับปริญญาโทต่างกันต่าง ๆ และเหตุจูงใจโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การลอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ไม่มีการ จำกัคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี นักศึกษาที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีมีสิทธิ์ เข้าเป็นนักศึกษาในระดับปริญญาโทของสถาบันได้ทุกคนถ้าสามารถสอบผ่านการคัดเลือกของ สถาบันได้ นักศึกษาที่มาสอบเข้าเรียนต่อในสถาบันจึงไม่ต้องคำนึงถึงผลการเรียนในระดับ ปริญญาตรีของตน ดังนั้นจึงเป็นเหตุให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปริญญาตรี ต่างกันมีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน

6. ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่สอบเข้าศึกษาต่อในสถาบัน จำนวนครั้งต่างกัน พบว่า นักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่สอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันจำนวน 3 ครั้งหรือ มากกว่า มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านลักษณะของสถาบัน ด้านเหตุผลส่วนตัว และเหตุจูงใจโดยส่วนรวมสูงกว่านักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันจำนวน 1 ครั้ง และนักศึกษาที่สอบเข้า สถาบันจำนวน 2 ครั้ง มีเหตุจูงใจด้านลักษณะของสถาบันสูงกว่านักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันเพียง

1 ครั้ง อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันหลายครั้งมีความมุ่งมั่นศรัทธาต้องการที่จะเข้าศึกษาต่อในสถาบันอย่างแท้จริง จึงได้ใช้ความพยายามในการสอบหลายครั้งโดยไม่ย่อท้อ แม้ว่าครั้งแรกจะพลาดหวัง โดยมีเหตุจูงใจในด้านลักษณะของสถาบันและเหตุผลส่วนตัวเป็นพิเศษที่ต้องการเข้าศึกษาต่อในสถาบัน ส่วนนักศึกษาที่สอบเข้าสถาบันเพียงครั้งเดียวอาจจะมีความตั้งใจในการเข้าเรียนน้อยกว่าพวกที่ใช้เวลาสอบอยู่หลายครั้ง ดังนั้นนักศึกษาที่สอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันเป็นจำนวน 3 ครั้งหรือมากกว่า จึงน่าจะมีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันสูงกว่านักศึกษาที่สอบเข้า 1 ครั้ง หรือ 2 ครั้ง ดังเช่นที่ ลินด์เกรน (Lindgren. 1967 : 31 - 34) ได้กล่าวไว้ว่า บุคคลจะมีเหตุจูงใจสูงหรือต่ำจะแสดงออกมาในรูปของพฤติกรรมของแต่ละบุคคล บุคคลที่มีเหตุจูงใจสูงจะมีความพยายามและความทะเยอทะยานให้บรรลุถึงผลสำเร็จ หรือที่ เฮอ์แมนส์ (Hermans. 1970 : 354 - 355) ได้กล่าวถึงลักษณะของผู้มีเหตุจูงใจสูงว่าจะเป็นผู้มีความพยายาม มีความหวังสูงและมีความอดทน แม้ว่าจะมีอุปสรรคก็จะพยายามทำต่อไปจนสำเร็จ ส่วนผลการทดสอบที่พบว่า นักศึกษาที่สอบเข้าศึกษาต่อในสถาบัน จำนวนครั้งต่างกันมีเหตุจูงใจด้านการสนับสนุนของผู้อื่น และด้านความมุ่งมั่นไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะเหตุจูงใจในการสนับสนุนของผู้อื่น และความมุ่งมั่นไม่ใช่ปัจจัยที่สนับสนุนให้นักศึกษามาสอบเข้าศึกษาในสถาบันเป็นจำนวนหลายครั้งเหมือนดังเช่นปัจจัยทางด้านลักษณะของสถาบันและเหตุผลส่วนตัว เนื่องจากนักศึกษาของสถาบันส่วนใหญ่เป็นผู้ใหญ่แล้ว จึงมีความคิดหรือการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ด้วยตนเอง และในด้านความมุ่งมั่นก็ยังเป็นเรื่องที่ยังไกลตัวเกินไปที่จะคำนึงถึง

7. ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับ

ปริญญาโทของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่มีรายได้ต่างกัน พบว่านักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่มีรายได้ต่างกัน มีเหตุจูงใจในด้านต่าง ๆ และเหตุจูงใจโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ที่ศึกษาถึงขั้นอุดมศึกษาส่วนใหญ่จะมีฐานะทางเศรษฐกิจดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาในระดับต่ำกว่าอยู่แล้ว โดยเฉพาะนักศึกษาของสถาบัน ซึ่งจากการศึกษาของ จีรภรณ์ กาญจนไพบูลย์กุล (จีรภรณ์ กาญจนไพบูลย์กุล 2528 : 28) พบว่าบิดามารดาของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์มีฐานะอยู่ในระดับปานกลาง

ถึงก่อนข้างสูง นักศึกษาส่วนใหญ่ยังเป็นโสดอยู่และไม่มียานทำงานยังอยู่ในอุปการะของบิดามารดา ดังนั้นนักศึกษาของสถาบันถึงแม้จะมีรายได้ส่วนตัวแตกต่างกันก็ไม่ทำให้นักศึกษามีสภาพความเป็นอยู่แตกต่างกันมากนัก เพราะยังพึ่งพ่อแม่ได้ ฉะนั้นนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่มีรายได้ต่างกัน จึงมีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากผลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษามีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันเพราะต้องการมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้นมากที่สุดก็แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้ามาศึกษาในสถาบันมีความต้องการที่จะได้ความรู้ความสามารถที่ลึกซึ้งและกว้างไกลจากสถาบันมากกว่า การศึกษาในระดับปริญญาตรี ดังนั้น สถาบันควรจะมุ่งเน้นในด้านวิชาการเป็นสำคัญ โดยพยายามส่งเสริมการเรียนการสอนรวมทั้งการวิจัยให้อยู่ในระดับแนวหน้า นอกจากนี้การทำกิจกรรมของนักศึกษาก็ควรจะเน้นในกิจกรรมที่เกี่ยวกับวิชาการ เพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ให้มากขึ้น สมดังคำว่า “จิตใจของนักศึกษาที่เข้ามาศึกษาในสถาบัน
2. ผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษามีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันสูง เพราะต้องการยกระดับคุณวุฒิเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพการงานและนักศึกษาส่วนใหญ่ของสถาบันเป็นจำนวนถึงร้อยละ 61.9 ยังไม่มียานทำ ดังนั้นสถาบันควรเล็งเห็นถึงความสำคัญของการบริการจัดหาทุนให้แก่นักศึกษา เช่นเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ ที่สอนในระดับปริญญาตรี ซึ่งถือเป็นความจำเป็นของสถาบันอุดมศึกษาที่จะต้อง มีบริการจัดหาทุนให้แก่บัณฑิตที่จบการศึกษา สถาบันจึงควรให้ความสำคัญในเรื่องนี้โดยมีหน่วยบริการจัดหาทุนที่มีประสิทธิภาพ สามารถให้ความรู้ในเรื่องการงานและอาชีพ เช่น มีการเชิญวิทยากรฝ่ายบุคคลของทั้งภาครัฐและเอกชนมาให้การอบรมเพื่อให้นักศึกษาของสถาบันมีความพร้อมในการทำงาน เมื่อจบการศึกษาหรือสามารถหางานทำได้ระหว่างเรียน นอกจากนี้หน่วยบริการจัดหาทุนจะต้องมีการประชาสัมพันธ์นักศึกษาของตนไปยังหน่วยงานต่าง ๆ หรือประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาทราบถึงความต้องการของตลาดแรงงานในสาขาที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพเฉพาะของนักศึกษาก่อน

3. ผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษามีความคาดหวังในการที่จะได้รับทุนการศึกษา หรือสวัสดิการจากสถาบันค่อนข้างน้อยมาก ทั้ง ๆ ที่นักศึกษามีความต้องการในเรื่องนี้ค่อนข้างมาก เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่ของสถาบันยังไม่มีงานทำ ดังนั้นสถาบันควรจะหาทางขยายบริการในการหาทุนการศึกษาหรือสวัสดิการ เงินกู้เพื่อเหตุผลเงินให้เพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา โดยเฉพาะทุนช่วยงานอาจารย์ควรมีให้มาก เพราะนอกจากจะช่วยให้นักศึกษาไม่ต้องรบกวนพ่อแม่ ผู้ปกครองแล้ว ยังเป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้รับความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้นอีกด้วย

4. ผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่มีงานทำ มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านเหตุผลส่วนตัวสูงกว่านักศึกษาที่ไม่มีงานทำ และนักศึกษาของสถาบันส่วนใหญ่ยังไม่มีงานทำ ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะให้ทางสถาบันกำหนดหลักสูตรการศึกษาโดยมุ่งเน้นให้นักศึกษามีประสบการณ์ในเรื่องต่าง ๆ มากขึ้น ด้วยการเพิ่มหลักสูตรการสัมมนาให้นักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์การทำงาน ได้แลกเปลี่ยนความรู้กับนักศึกษาที่มีประสบการณ์การทำงาน หรือโดยการเพิ่มการฝึกงานและงานนอกสถานที่ให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการวิจัยในเรื่องนี้กับสถาบันอื่น ๆ ที่เปิดสอนระดับปริญญาโทด้วย เพื่อจะให้เห็นว่า นิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในสถาบันอื่น มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทเป็นอย่างไร และมีเหตุจูงใจแตกต่างกันหรือเหมือนกันกับนักศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

2. ควรมีการวิจัยที่มุ่งศึกษาหาเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อด้านอื่น ๆ เช่น ด้านความจำเป็น ด้านเศรษฐกิจ หรือด้านสังคม เป็นต้น และศึกษาในตัวแปรอื่น ๆ เพิ่มเติมอีก เช่น ภูมิสำเนา อายุ คะแนนสอบเข้า สาขาที่จบ หรือสถาบันการศึกษาเดิม เป็นต้น

3. ควรจะมีการศึกษาเปรียบเทียบเหตุจูงใจระหว่างนักศึกษาที่สอบเข้าศึกษา

ต่อระดับปริญญาโทในสถาบันได้กับพวกที่สอบเข้าไม่ได้ ว่าเหตุจูงใจด้านใดที่เป็นตัวกำหนดหรือ
บ่งชี้ให้นักศึกษาสอบเข้าได้

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ขุนทอง อินทร์ไทย "การศึกษาในระดับปริญญาโท" ใน นิต้า 18 หน้า 76 - 79

องค์การนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 2519

จิรภรณ์ กาญจนไพบูลย์กุล ลักษณะเฉพาะของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่เข้าใหม่

คณะกรรมการส่งเสริมงานวิจัยสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 2528, 30 หน้า

เจื้อจันท์ จงสถิตอยู่ "ความต้องการทางการศึกษา : โอกาสและการเลือก"

วารสารการศึกษาแห่งชาติ 2 : 17 - 23 ธันวาคม 2524 - มกราคม 2525

เจลิยว บุรีภักดิ์ ปัญหาและความต้องการด้านสังคมและวัฒนธรรมของสังคมไทยในทศวรรษหน้า

ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย 2527, 32 หน้า

ชาญชัย อินทรประวัติ "การจูงใจและการเข้าใจกับการสอน" วิทยาสาร 12 : 20 - 22

ธันวาคม 2520

ดวงเดือน พันธมนาวิน จิตวิทยาสังคม 2518, 58 หน้า อักสำเนา

ถวิล เกื้อกูลวงษ์ การจูงใจเพื่อผลงาน นครปฐม โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขต

พระราชวังสนามจันทร์ 2528, 210 หน้า

ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา "เรียนเพื่ออะไร" วิทยาสาร 4 : 32 - 35 ตุลาคม -

ธันวาคม 2526

บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ สถาบัน การทดสอบเข้าศึกษาชั้นปริญญาโท โรงพิมพ์สถานสงเคราะห์หญิง

ปากเกร็ด 2527, 34 หน้า

_____ คู่มือนักศึกษา 2527, 120 หน้า อักสำเนา

_____ รายงานกิจการสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

2528, 295 หน้า

_____ การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นผู้สมัครทดสอบเข้าศึกษาระดับปริญญาโท หน่วยวิจัยสถาบัน

สำนักงานอธิการบดี 2529, 140 หน้า อักสำเนา

ประหยัศ ทองมาก ความวิตกกังวล นิสัยในการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักเรียนที่มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำกว่าระดับความสามารถ วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย 2529, 57 หน้า อัดสำเนา

ประสงค์ บุญพรวงค์ การศึกษาองค์ประกอบในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 สังกัดโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดสุพรรณบุรี วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัย
 เกษตรศาสตร์ 2524, 119 หน้า อัดสำเนา

ปรุง บุญผดุง แรงจูงใจในการเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนนายร้อยตำรวจของนักเรียนนายร้อย
ตำรวจ วิทยานิพนธ์ พบ.ม. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 2525, 128 หน้า
 อัดสำเนา

พจน์ สะเพียรชัย "การศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาเยาวชน" วารสารการศึกษาแห่งชาติ 2 : 7 - 35
 ธันวาคม 2525 - มกราคม 2526

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ การอุดมศึกษาไทย : จากอดีตสู่อนาคต เอกสารประกอบการบรรยายพิเศษ
 ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2525, 14 หน้า อัดสำเนา

ภาณุรัตน์ รัตยาภาส "การศึกษาอาชีพ : จากอดีตถึงปัญหาการว่างงานในปัจจุบัน"
วารสารการศึกษาแห่งชาติ 17 - 31 ตุลาคม - พฤศจิกายน 2526

มนัสวีร์ บุญเปี่ยม แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าโรงเรียนพยาบาลผดุงครรภ์และ
อนามัยกองทัพบก วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2523, 76 หน้า
 อัดสำเนา

ณงค์ ชุ่มยิ้ม องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจให้เลือกเรียนครูของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยครู
ภาคตะวันตก กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ 2525, 150 หน้า อัดสำเนา

ระวีวรรณ ภัทรปรีชา การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกวิชาภาษาฝรั่งเศส
เป็นวิชาเอกของนิสิตศึกษาศาสตร์ในมหาวิทยาลัย วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
 2524, 151 หน้า อัดสำเนา

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2 โรงพิมพ์ทวีกิจ
การพิมพ์ 2524, 286 หน้า

วิจิตร ศรีสขันธ์ หลักการอุดมศึกษา วัฒนาพานิช 2518, 27 หน้า

วิสาสินี ถักดีสุจรีต "คุณค่าของการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย" ใน นิตยสาร 23 หน้า 114 - 147
องค์การนักศึกษาศาสนาบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 2523

วิเทศสหการ, กรม กำเนิดสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ
2509, 367 หน้า

ศิริชัย พงษ์วิชัย และ วัชรภรณ์ สุริยาภิวัฒน์ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าเป็นนิสิตคณะ
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2526, 59 หน้า อัดสำเนา

สมเริง เกษมสิน การบริหารงานบุคคลแผนใหม่ ไทยวัฒนาพานิช 2516, 469 หน้า

สุนัย ช่างเจริญ การศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการเรียนการสอนของนักศึกษาศาสนา
บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่เข้าใหม่ ในปีการศึกษา 2527 คณะกรรมการส่งเสริมงานวิจัย
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 2527, 44 หน้า

สุพร เลี่ยนสลาย "นิตยสาร 24 ภาพจริง - ภาพลวง" ใน นิตยสาร 24 หน้า 98 - 104
องค์การนักศึกษาศาสนาบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 2524

สุวรรณ ลีลาภรณ์ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนผลตำรวจศึกษา
เปรียบเทียบนักเรียนตำรวจและนครบาล วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ 2523, 79 หน้า อัดสำเนา

สุวิมล ดีสัน การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดโรงเรียนรัฐบาล ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2526, 111 หน้า อัดสำเนา

อรณภล เด็ดดวง แรงจูงใจในการเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนตำรวจนครบาลของนักเรียน
ผลตำรวจนครบาล วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2518, 81 หน้า
อัดสำเนา

อุทุมพร ทองอุไทย "ความมุ่งหวังในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา" วารสารการวิจัยทาง

การศึกษา 10 : 63 - 74 ตุลาคม 2523

อุเทน ปัญญา ยงยุทธ เปลี่ยนผดุง และบุบผา อนันต์สุชาติกุล การเลือกเข้าศึกษาใน

คณะศึกษาศาสตร์และทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2520 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2520, 112 หน้า

อัครสำเนา

Cronbach, Lee Joseph. Essentials of Psychological Testing. 3rd.ed., New York, Harper, 1970. 752 p.

Edward, Ellen L. Experimental Design in Psychological Research. New York, Rinehart and Company, 1960. 455 p.

Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education. 3rd.ed., New York, McGraw-Hill, 1971. 492 p.

Good, Cater V. Dictionary of Education. New York, McGraw-Hill Book Company, 1973. 681 p.

Guldford, John S and David E. Gray. Motivation and Modern Management. London, Harper and Row Publishers, 1970. 538 p.

Hermans, J.M. "A Questionnaire Measure of Achievement Motivation," Journal of Applied Psychology. 54 : 354 - 355, 1970.

Lindgren, Henry C. Educational Psychology in the Classroom. New York, John Wiley & Sons Inc., 1967. 232 p.

Lyon, J.B. "A Study of Experimental, Motivational, and Personality Factors Related to Vocational Decision Versus Indecision," Dissertation Abstracts International. 20 : 1269 - A, October, 1977.

Maslow, A.H. Motivation and Personality. New York, Harper & Brothers, 1954. 411 p.

Mori, Takako. "Analysis of Factors Influencing Motivations for Becoming a Teacher," The Journal of Educational Research. 60 (4) : 174 - 176, December, 1979.

Powell, M. and V. Bloom. "Development of the Reasons for Vocational Choices," Vocational Guidance and Career Development. 10 : 528 - 561, September, 1971.

Rosenberg, Morris. and others. Occupation and Values. Illinois, The Free Press, 1970. 348 p.

Vroom, Victor H. Work and Motivation. New York, John Wiley & Sons Inc., 1964. 331 p.

_____. Management and Motivation. Harmondsworth, Penguin Books Ltd., 1970. 232 p.

Winer, B.J. Statistical Principles in Experimental Design. 2nd.ed., New York, McGraw-Hill, 1971. 907 p.

Wittenauer, Martha Anne. "Job Satisfaction and Faculty Motivation," Dissertation Abstracts International. 41 : 608 - A, May, 1980.

•

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและตอบแบบสอบถาม

ครุฑ

ที่ ทม. 1007/

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

14 พฤษภาคม 2529

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัยขอรับรองว่า น.ส.นิตยา วัฒนาภรณ์ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกการอุดมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

นิสิตผู้นี้มีความประสงค์ที่จะมาติดต่อเพื่อขอความร่วมมือในการ เก็บรวบรวมข้อมูล
เพื่อทำปริญญานิพนธ์เรื่อง "เหตุผลใจในการ เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาสถาบัน
บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์"

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

อาจารย์ ดร. สุวัชร ดึงสุข

ประธาน

รองศาสตราจารย์ ดร. ไพศาล หวังพานิช

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านคือ ขออนุญาตแจกแบบสอบถามและ

เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เพื่อนิสิตจะได้นำข้อมูล

ดังกล่าวไปดำเนินการตามขั้นตอนที่ได้เตรียมไว้แล้วต่อไป

บัณฑิตวิทยาลัยจึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์แก่นิสิตผู้นี้ และขอขอบพระคุณเป็น
อย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

วชิรญา บัวศรี

(นางวชิรญา บัวศรี)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

19 พฤษภาคม 2529

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน นักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ด้วยข้าพเจ้า น.ส. นิตยา วัฒนภรณ์ นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "เหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การวิจัยครั้งนี้จะสมบูรณ์และสำเร็จลงด้วยดีก็ต่อเมื่อได้รับความอนุเคราะห์และความกรุณาจากท่าน โดยการตอบแบบสอบถามทุกข้อให้ตรงกับความเป็นจริงให้มากที่สุด คำตอบของท่านมีคุณค่าต่อผลการวิจัยเป็นอย่างมาก จึงใคร่ขอความกรุณาจากท่านตอบแบบสอบถามตามที่แนบมาพร้อมนี้ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

นิตยา วัฒนภรณ์

(น.ส. นิตยา วัฒนภรณ์)

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม เรื่องเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษา
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

แบบสอบถาม

เรื่อง เหตุสนใจในการ เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาสถาบันนวัตพัฒนาบริหารศาสตร์

ตอนที่ 1 รายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. คณะ

☐ รัฐประศาสนศาสตร์

☐ ศึกษาศาสตร์

☐ บริหารธุรกิจ

☐ สถิติประยุกต์

3. สภาพการทำงาน

☐ มีงานทำ

☐ ไม่มีงานทำ

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรี

☐ คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.25

☐ คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.25 - 2.99

☐ คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป

5. จำนวนครั้งที่สอบเข้าในสถาบัน

☐ สอบจำนวน 1 ครั้ง

☐ สอบจำนวน 2 ครั้ง

☐ สอบจำนวน 3 ครั้งหรือมากกว่า

6. รายได้ประจำรวมเฉลี่ยต่อเดือนโดยประมาณของนักศึกษา ที่ได้รับจากทุก ๆ ทาง
ทั้งที่ได้รับจากการทำงาน หรือที่ได้รับจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้อื่น

☐ รายได้ต่ำกว่า 2,000 บาท

☐ รายได้ตั้งแต่ 2,000 - 4,999 บาท

☐ รายได้ตั้งแต่ 5,000 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 เหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาสถาบัน

บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

โปรดอ่านข้อความในแบบสอบถามแล้วพิจารณาว่าแต่ละข้อเป็นเหตุผลที่ทำให้ท่านตัดสินใจเข้าศึกษาต่อที่สถาบันมาน้อยเพียงใด โดยให้ท่านขีด ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความเป็นจริงของท่านเพียงระดับเดียว ดังนี้

- ช่องหมายเลข 5 หมายถึง เป็นเหตุจูงใจสูงที่สุด
 ช่องหมายเลข 4 หมายถึง เป็นเหตุจูงใจสูง
 ช่องหมายเลข 3 หมายถึง เป็นเหตุจูงใจปานกลาง
 ช่องหมายเลข 2 หมายถึง เป็นเหตุจูงใจต่ำ
 ช่องหมายเลข 1 หมายถึง เป็นเหตุจูงใจต่ำที่สุด

เหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	ระดับของเหตุจูงใจ				
	5	4	3	2	1
<u>ด้านลักษณะของสถาบัน</u>					
1. ช่วงเวลาที่สถาบันจัดสอบคัดเลือกเพื่อรับนักศึกษา ไม่ตรงกับช่วงเวลาสอบคัดเลือกของสถาบัน การศึกษานาน /					
2. การสอบคัดเลือกของสถาบันสามารถสอบเก็บ สะสมไว้ได้เป็นรายวิชาจนกว่าจะสอบได้ครบ 3 วิชา ตามที่สถาบันกำหนด /					
3. การสมัครสอบเข้าศึกษาในสถาบันไม่จำกัดสาขา ความรู้ในระดับปริญญาตรี /					
4. การสมัครสอบเข้าศึกษาในสถาบันไม่จำกัด คะแนนเฉลี่ยสะสม ระดับปริญญาตรี /					

เหตุผลใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	ระดับของเหตุผลใจ				
	5	4	3	2	1
5. การสมัครสอบเข้าศึกษาในสถาบันไม่จำเป็น ห้องมีประสบการณ์ในการทำงานมาก่อน					
6. ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีสุดท้ายของระดับปริญญาตรี ก็มีสิทธิ์สมัครสอบคัดเลือกได้					
7. สถาบันเปิดสอนเฉพาะระดับบัณฑิตศึกษา					
8. สถาบันเปิดสอนเฉพาะทางด้านการบริหาร การพิมพ์ ซึ่งแตกต่างจากสถาบันการศึกษาอื่น					
9. การเรียนปริญญาโทที่สถาบันมีทางเลือกโดย ไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์ก็ได้					
10. มีกรณีในชื่อเสียงของสถาบัน					
11. คณะอาจารย์ของสถาบันหลายท่านมีชื่อเสียงดีเด่น					
12. ศิษย์เก่าของสถาบันมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันทั่วไป					
<u>ด้านเหตุผลส่วนตัว</u>					
13. ห้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นทางสาขาวิชา ที่เปิดสอนอยู่ในสถาบัน					
14. ห้องการมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น					
15. ห้องการเรียนรู้เพราะยังหางานทำไม่ได้					
16. ห้องการยกระดับคุณวุฒิเพื่อความก้าวหน้าใน อาชีพการงาน					
17. ห้องการนำความรู้มาปรับปรุงอาชีพการงาน					
18. ห้องการเปลี่ยนอาชีพใหม่					

เหตุผลใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	ระดับของเหตุผลใจ				
	5	4	3	2	1
19. สาขาวิชาที่เปิดสอนในสถาบันสอดคล้องกับ ลักษณะของงานที่ทำอยู่					
20. สาขาวิชาที่เปิดสอนในสถาบันตรงกับสาขา วิชาที่เรียนมาในระดับปริญญาตรี					
21. สาขาวิชาที่เปิดสอนในสถาบันตรงกับ ความต้องการและความสนใจ					
22. การได้ศึกษาในสถาบันทำให้รู้สึกภาคภูมิใจ					
<u>ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น</u>					
23. บิดามารดาหรือผู้ปกครองสนับสนุนให้เรียน					
24. ญาติพี่น้องสนับสนุนให้เรียน					
25. เพื่อนชักชวนให้มาสมัครสอบเข้าสถาบัน					
26. อาจารย์ที่เคยสอนในระดับปริญญาตรี แนะนำให้เรียน					
27. ขณะศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีได้รับคำแนะนำ จากศูนย์บริการแนะแนวของมหาวิทยาลัยที่ศึกษา					
28. มาสมัครสอบเข้า สถาบัน เนื่องจาก การประชาสัมพันธ์ของสถาบัน					
29. ผู้บังคับบัญชาแนะนำให้เรียน					
30. คนอื่นมาสมัคร เข้าเรียนกันมากจึงตัดสินใจ สอบบ้าง					

เหตุผลใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	ระดับของเหตุผลใจ				
	5	4	3	2	1
<u>ด้านความมุ่งหวัง</u>					
31. คาดว่าเมื่อเข้าศึกษาในสถาบันจะสามารถ เรียนจบได้เร็วกว่าการเข้าศึกษาในสถาบันอื่น					
32. คาดว่าใช้ทุนทรัพย์ในการเรียนน้อย					
33. ในระหว่างศึกษาในสถาบันคาดว่าจะมีโอกา สได้ใช้สวัสดิการด้านการเงินจากสถาบัน					
34. ในระหว่างศึกษาในสถาบันคาดว่าจะมีโอกา สหารายได้พิเศษเพื่อเป็นทุนในการศึกษา					
35. คาดว่าผู้ที่เข้าศึกษาในสถาบันมีโอกา สทุนการศึกษามากกว่าการเข้าศึกษาในสถาบันอื่น					
36. คาดว่าเมื่อจบการศึกษาจากสถาบันจะมีโอกา สได้รายได้สูงขึ้น					
37. คาดว่าเมื่อจบการศึกษาจากสถาบันแล้วจะมีโอกา สหางานได้ง่ายกว่าจบการศึกษาจากสถาบันอื่น					
38. คาดว่าเมื่อจบการศึกษาจากสถาบันจะมีโอกา สได้งานที่ดีกว่าจบการศึกษาจากสถาบันอื่น					
39. คาดว่าเมื่อได้เข้าศึกษาในสถาบันจะได้รับ การยอมรับจากสังคม					
40. คาดว่าเมื่อจบการศึกษาจากสถาบันจะมี โอกาสได้รับเกียรติในสังคม					

ภาคผนวก ก

คำอธิบายจำแนกของแบบสอบถาม

เป็นรายชื่อ

ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ

ข้อที่	ข้อคำถาม	ค่าอำนาจ จำแนก
1	ช่วงเวลาที่สถาบันจัดสอบคัดเลือกเพื่อรับนักศึกษาไม่ตรงกับ ช่วงเวลาสอบคัดเลือกของสถาบันการศึกษาอื่น	4.42
2	การสอบคัดเลือกของสถาบันสามารถสอบเก็บสะสมไว้ได้เป็น รายวิชาจนกว่าจะสอบได้ครบ 3 วิชา ตามที่สถาบันกำหนด	3.27
3	การสมัครสอบเข้าศึกษาในสถาบันไม่จำกัดสาขาความรู้ ในระดับปริญญาตรี	2.22
4	การสมัครสอบเข้าศึกษาในสถาบันไม่จำกัดคะแนนเฉลี่ยสะสมใน ระดับปริญญาตรี	3.01
5	การสมัครสอบเข้าศึกษาในสถาบันไม่จำเป็นต้องมีประสบการณ์ ในการทำงานมาก่อน	3.11
6	ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีสุดท้ายของระดับปริญญาตรีก็มีสิทธิสมัคร สอบคัดเลือกได้	3.08
7	สถาบันเปิดสอนเฉพาะระดับบัณฑิตศึกษา	3.74
8	สถาบันเปิดสอนเฉพาะทางด้านการบริหารและการพัฒนา ซึ่งแตกต่างจากสถาบันการศึกษาอื่น	4.39
9	การเรียนปริญญาโทที่สถาบันมีทางเลือกโดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์ ก็ได้	6.76
10	มีศรัทธาในชื่อเสียงของสถาบัน	4.17
11	คณาจารย์ของสถาบันหลายท่านมีชื่อเสียงดีเด่น	4.25
12	ศิษย์เก่าของสถาบันมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันทั่วไป	5.19
13	ต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นทางสาขาวิชาที่เปิดสอนอยู่ใน สถาบัน	1.77

ข้อที่	ข้อความ	ค่าอำนาจ จำแนก
14	ต้องการมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น	3.05
* 15	ว่างงานอยู่จึงต้องการเรียนต่อ	1.58
16	ต้องการยกระดับคุณวุฒิเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพการงาน	3.68
17	ต้องการนำความรู้มาปรับปรุงอาชีพการงาน	3.84
18	ต้องการเปลี่ยนอาชีพใหม่	3.45
19	สาขาวิชาที่เปิดสอนในสถาบันสอดคล้องกับลักษณะของงานที่ทำอยู่	4.21
20	สาขาวิชาที่เปิดสอนในสถาบันตรงกับสาขาวิชาที่เรียนมาในระดับ ปริญญาตรี	1.83
21	สาขาวิชาที่เปิดสอนในสถาบันตรงกับความต้องการและความสนใจ	2.17
22	การได้ศึกษาในสถาบันทำให้รู้ลึกภาคภูมิใจ	5.65
23	บิดามารดาหรือผู้ปกครองสนับสนุนให้เรียน	6.11
24	ญาติพี่น้องสนับสนุนให้เรียน	3.69
25	เพื่อนชักชวนให้มาสมัครสอบเข้าสถาบัน	4.07
26	อาจารย์ที่เคยสอนในระดับปริญญาตรีแนะนำให้เรียน	3.31
27	ขณะศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีได้รับคำแนะนำจากศูนย์บริการ แนะแนวของมหาวิทยาลัยที่ศึกษา	4.50
28	มาสมัครสอบเข้าสถาบันเนื่องจากการประชาสัมพันธ์ของสถาบัน	2.16
29	ผู้บังคับบัญชาแนะนำให้เรียน	3.12
30	คนอื่นมาสมัครเข้าเรียนกันมากจึงคิดลองสอบบ้าง	4.54
31	คาดว่าเมื่อเข้าศึกษาในสถาบันจะสามารถเรียนจบได้เร็วกว่าการเข้า ศึกษาในสถาบันอื่น	4.71
32	คาดว่าใช้ทุนทรัพย์ในการเรียนน้อย	2.50

หมายเหตุ * แก้ไขข้อความในข้อ 15 เนื่องจากมีอำนาจจำแนกไม่ถึง 1.75

ข้อที่	ข้อความถาม	ค่าอำนาจ จำแนก
33	ในระหว่างศึกษาในสถาบันคาดว่าจะมีโอกาสได้ใช้สวัสดิการด้าน การเงินจากสถาบัน	3.54
34	ในระหว่างศึกษาในสถาบันคาดว่าจะมีโอกาสหารายได้พิเศษเพื่อ เป็นทุนในการศึกษา	3.86
35	คาดว่าผู้ที่เข้าศึกษาในสถาบันมีโอกาสได้รับทุนการศึกษามากกว่า การเข้าศึกษาในสถาบันอื่น	3.91
36	คาดว่าเมื่อจบการศึกษาจากสถาบันจะมีโอกาสได้รายได้สูงขึ้น	3.95
37	คาดว่าเมื่อจบการศึกษาจากสถาบันแล้วจะมีโอกาสหางานได้ง่ายกว่า จบการศึกษาจากสถาบันอื่น	3.96
38	คาดว่าเมื่อจบการศึกษาจากสถาบันจะมีโอกาสได้งานทำที่ดีกว่าจบการ ศึกษาจากสถาบันอื่น	4.23
39	คาดว่าเมื่อได้เข้าศึกษาในสถาบันจะได้รับการยอมรับจากสังคม	5.84
40	คาดว่าเมื่อจบการศึกษาจากสถาบันจะมีโอกาสได้รับเกียรติในสังคม	6.28